

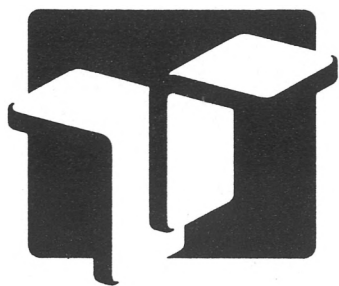
ALLSVENSKAN

**Dörren till
allsvenskan
på glänt?**

**Samlarbild på
fotbollslaget**

**Fridh och Vesterby
lägger alla på rygg**

TIBNOR

HUVUDSPONSOR FÖR SVENSK HANDBOLL

● Stål ● Metaller ● Rostfritt ● Byggvaror ●

Rör ● Specialstål ● Verktyg ● Maskiner

● Industriförnödenheter ● På 30 platser i landet

Hansson & Hööglund

Fastigheter AB

Specialiserade på
fastighetsförvaltning

MALMGÅRDSVÄGEN 20 • 116 38 STOCKHOLM • Tel. 08-40 85 13, 40 85 53

Omslagsfoto: Per Broman (stora bilden) och Ralf Gustavsson

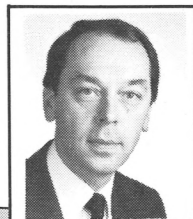
DJURGÅRDAREN
Officiell tidning för
Djurgårdens Idrottsförening
Stockholm

Dags att återupprätta den gamla Djurgårdsandan

Den senaste tiden har Djurgårdens Idrottsförening, Sveriges genom tiderna mest framgångsrika, varit hett stoff i massmedia. Men inte på grund av sportsliga framgångar, utan därför att diskussionerna och schismerna inom föreningen ventilerats lika mycket, om inte mer, utanför våra egna led som inom dem. Vi kan nu summera konsekvenserna:

- Två av de senaste årens mest framträdande Djurgårdsledare, Bengt Broberg och Leif Boork, har lämnat sina uppdrag.
 - Föreningens ekonomi är dålig. Vår skuldbörda går totalt upp emot nio miljoner kronor. Men vi kan också konstatera att vi nu nått enighet om hur problemen skall tacklas och lösas. Denna kan summeras i tre punkter:
 - Hanteringen av föreningens ekonomiska resurser måste vara mer ansvarsfull. Proportionerna mellan utgifter och inkomster måste återfå sans och balans, och ställas i relation till de sportsliga ambitionerna. Det innebär bl a att de omfattande spelarköpens tid är förbi. Det innebär också att vi tagit ackordscentralen till hjälp för att reda upp föreningens ekonomiska problem, och att vi öppet redovisat dem inför sponsorer och kreditgivare och från dem fått ett positivt gensvar.
 - Föreningsdemokratin, medlemmarnas inflytande och beslutens förankring bland dem det berör är frågor som måste sättas i högsätet. Uppkomsten av den uppmärksamade diskussionen om ungdomsishockeyns vara eller inte vara i Djurgården är ett exempel på hur det **inte** får gå till.
 - Djurgårdens anseende måste återupprättas hos stat och kommun, hos sponsorer, massmedia och hos vanliga människor.
- Vårt mål är att ekonomiskt, juridiskt och idrottskulturellt garantera att Djurgårdens IF bedriver en sund idrottsverksamhet. I strävan efter detta är personfrågor inte viktiga. Det viktiga är att vi alla drar åt samma håll och åter placerar Djurgården främst på idrottskartan. Att vi återupprättar den gamla Djurgårdsandan. Vi har stolta, snart 100-åriga, traditioner att försvara.

Berth Sundin
är ordförande
i Djurgårdens
överstyrelse

Ansvarig utgivare: Berth Sundin. **Chefredaktör:** Janne Bengtsson. **Redaktionsråd:** Tom Agnblad 08-788 66 52, Berndt Banfors 08-65 19 75, Janne Bengtsson 08-13 58 78, Ralf Gustavsson 08-788 63 37, Gertrud Olsson 08-48 11 44, Dan Svanell 08-24 19 20, Owe Svensson 08-35 78 77, Åke Wilhelmsson 08-784 00 00. **Postadress:** Djurgårdens Idrottsförenings kansli, Klocktornet, Stadion, 114 33 Stockholm, tel 08-11 57 11 (09.00-17.00). Adressändring måste göras skriftligt till ovanstående adress minst tre veckor i förväg. **Postgiro:** 5 69 16-0. Åsikter i artiklar och reportage behöver inte nödvändigtvis, med undantag för ledaren, vara Djurgårdens Idrottsförenings eller dess sektioners officiella uppfattning. Införda annonsers innehåll och budskap står helt för respektive annonsörs räkning. **Utgivningsplan för Djurgårdaren:** Nr 1, manusstopp 15 jan, utkommer ca 25 februari, nr 2, 1 april/5 maj, nr 3, 20 aug/1 okt, nr 4, 20 okt/1 dec. **Tryck:** AB Trycksaker, Norrköping.

”Tidningen är föreningens profil...”

När jag nu efter fem års redaktionellt arbete med medlemstidningen DJURGÅRDAREN, beslutat mig för att lämna uppdraget, är det med ett visst vemod och saknad av ett stimulerande och lärorikt arbete.

Djurgårdens IF har varit, är och kommer förmodligen att för alltid vara något speciellt för mig. Min medvetenhet om denna föreningens existens väcktes så smått i de tidiga ungdomsåren då man läste Rekord-Magasinet och samlade på färgbilderna av de allsvenska fotbollslagen. ”Blåränderna” från Djurgården tillhörde då ett av favoritlagen. Varför kan jag inte riktigt minnas, möjligen kunde det bero på att jag gillade blått...

Ja, så var det ju boxning och Olle Tandberg förstås. Boxningen var då en stor sport hemma i Småland och väl omhuldad i nämnda Rekord-Magasinet.

”Djurgårdsfebern” steg ytterligare några grader på 50-talet då ”Tumba” härjade på isovalerna i såväl seriespel som landskamper. Man slukade allt som gick att läsa eller lyssna på om ”Tumba”, ”Rälle”, ”Tjalle”, ”Tvilling” och allt vad dom nu hette.

Jo – nog är det så att ”Djurgårdarna” sitter djupt i våra hjärtan.

En förening med tradition

Djurgårdens IF med sina många sektioner och därmed breda idrottsaktivitet – har tror jag – spelat en väldigt viktig roll i den svenska idrottens föreningsverksamhet. Som en av de äldsta, största och framgångsrikaste har den i många sammanhang och under olika epoker stått som föredöme och något av banbrytare.

Det är en förening med status och profil. Dess aktiva utövare är respekterade och fruktade på idrottsarenan. Dess ledare och tränare har varit och är respekterade och framsynta ledarprofiler som var och en på sitt sätt tillfört och berikat idrotten i en

Olle Larsson tackar för sig: ”Det har varit givande”.

skapande idrottsgemenskap som skördat framgångar.

Det framstod för mig som en angenäm utmaning för att inte säga stolthet när jag 1982 blev tillfrågad om att äta mig redaktörsarbetet för denna traditionsrika förenings medlemstidning.

Ett uppdrag som jag aldrig ångrat och som enbart tillfört mig stimulans och inspirerande kontakter och arbetsuppgifter tillsammans med erfarna och kunniga föreningsledare.

Genom medlemstidningen kan den enskilde medlemmen när helst han vill – i hemmets lugna vrå, under resor, semester, i sjuksängen eller annorstädes – läsa och studera vad som hänt eller kanske kommer att hända inom föreningen.

I medlemstidningen kan han läsa om sådant som inte kommer fram i dagstidningarnas elitbaserade referat. Där kan han ofta finna inslag om ungdomsverksamhetens omfattning, om ideellt arbetande ledare/tränare vars insatser annars aldrig uppmärksammas. Där kan den till synes lilla prestationen, men för den enskilde ack så betydelsefulla, uppmärksammas.

Där kan den lilla klubb tävlingen redovisas liksom den framgångsrike elittränaren

presenteras i en lagom blandning och för medlemmarna stimulerande och aktiverande läsning.

En förenings profil

Klubb- eller medlemstidningen blir också något av föreningens profil utåt. Där kan styrelsen i klartext deklarerera föreningens målsättning, redovisa verksamheten liksom ekonomi och medlemsvård.

Där kan man ta upp aktuella frågor gällande lokaliteter, planer, kommunala bidrag m.m., liksom föra debatter för att vecka uppmärksamhet kring aktuella problemställningar.

Där kan man på ett enkelt och smidigt sätt nå ut med den interna informationen till alla medlemmar.

Genom klubbtidningen skapar klubben en egen profil, en egen klubbanda. Där kan aktiva och ledare uppmuntras efter förtjänliga insatser på samma gång som man kan ge ”ris” åt mindre bra inslag eller insatser i verksamheten.

Här kan sponsorer uppmärksammas, supporters och nya medlemmar värfas.

Här kan man ge uttryck för sin glädje över sportsliga framgångar eller ungdomssektionernas idrottsglädje och föräldrars och donatorers värdefulla stöd. Ja – i medlemstidningen finns plats för allt och alla...

Ja, detta var något om en förening och dess tidning vars existens jag tror kommer att överleva det mesta. Om en tidning med vars arbete jag känt stor stimulans. Om en tidning vars fortsatta utgivning och medarbetare jag vill tillönska många angenäma arbetsuppgifter och för medlemmarna berikande läsning. Jag kommer att med stort intresse bevaka och glädjas över kommande framgångar.

Med Djurgårdshälsningar

Olle Larsson

”...och i den andan arbetar vi vidare”

Den beskrivning av Djurgårdarens roll som Olle Larsson givit härövan håller jag fullständigt med om. Efter bästa förmåga skall Djurgårdarens nya redaktionsledning följa de intentionerna.

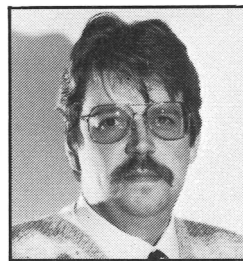
Men vi vill gärna gå vidare också, bygga ut tidningen ännu mer, och utveckla de sektioner som redan finns.

Läsarna kommer att märka att tidningen förändrar sig lite, både i innehåll och utseende. I det här numret märker ni lite, i nästa nummer ännu mer.

Här är några av planerna för framtiden:

- I ”Vart tog de vägen” presenteras i varje nummer en gammal ”blå-rand” av bästa sort. Den här gången skriver Bengt Grive (som bara han är värd en egen presentation) om mästarebrottaren Edvin Vesterby. I nästa nummer presenterar vi...ja, det får ni se då!
- Rolle Stoltz och Lasse Björn behöver väl ingen närmare presentation. Alla känner till

dem, alla har hört någon eller några av deras historier. Men ni skall få höra fler. En sida i varje nummer ägnas backjättarnas dråpliga historier från rinken och annorstädes.

- Resultatbörs och spelprogram. Här hoppas vi – och en sådan hjälp är absolut nödvändig – på hjälp och stöd från sektionerna. Vi vill ha listor med resultat där djurgårdare är med, vi vill ha spel- och tävlingsprogram från alla sektioner.
- Mer korta nyheter, referat från fester och sammankomster, osv. För det behöver redaktionen läsarnas och våra klubb- och sektionsledares stöd. Utan växelspelet mellan tidningen och dess läsare kan ingen redaktion fungera, allra minst på en medlemstidning. Alltså: Var inte rädd för att ta kontakt, berätta om vad som är på gång eller vad som hänt. Även små nyheter är nyheter och inget som får försummas i en tidning av Djurgårdarens karaktär.

Janne Bengtsson tar över: ”Vi jobbar vidare och hoppas kunna göra tidningen ännu bättre”.

Vem ni skall ringa till eller kontakta? Ja, tidningens nye chefredaktör heter Janne Bengtsson, 35 år, gift, två barn. Till vardags verksam som sportjournalist på Svenska Dagbladet, ledamot av boxningssektionens styrelse, bosatt i Järfälla utanför Stockholm.

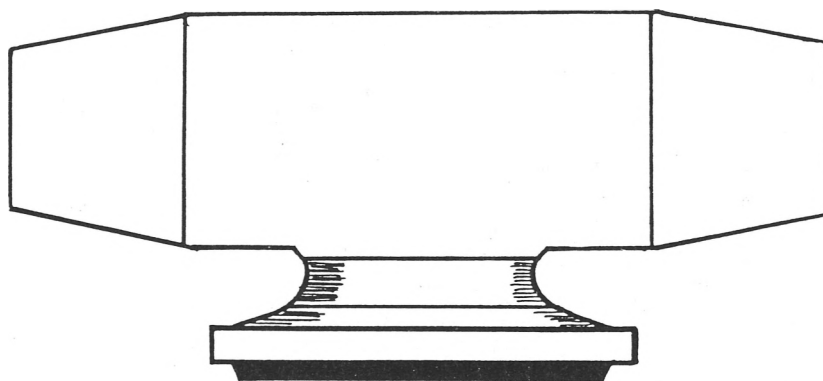
Och Djurgårdare se'n jag minns inte när.

Janne Bengtsson
Chefredaktör

GRATTIS DIF BANDY
TILL SEGER I DIV. III

Tillverkning och försäljning av

- * tryckkärl
- * ånglådor
- * formstycken
- * T- rör
- * konor
- * rörklammer

AB RÖRKOMPONENTER

Brunnsängsvägen 19 151 50 Södertälje

Tel. 0755 - 10194 eller 31770 (kontor)

Tel. 0755 - 18052 (verkstad)

”Ge oss fem år – se’n är Djurgår’n med i SM-toppen igen”

Vi kunde i decembernumret av Djurgårdaren läsa om de uppmärksammade framgångar som Djurgårdens brottare nått på brottningsmattorna under säsongupptakten. Och framgångarna har fortsatt. Huvudsakligen är det ungdomsbrottarna som visat framfötterna.

Djurgårdaren har träffat Bengt Fridh, mångårig tränare och ledare inom Djurgårdens brottningssektion, för att få en närmare lägesrapport och inte minst en förklaring till de nyvunna framgångarna. Som är bekant för alla brottningskännare så har Bengt även ett förflutet som aktiv brottare på 50- och 60-talen i Djurgården med bl a flera SM-tecken. Senaste meriten är det distriktsmästerskap i 100 kg som Bengt, hör och häpna, 50 år fyllda vann i våras.

Resultat av satsning

Första frågan till Bengt blir då vilka förklaringar han har till brottningssektionens plötsliga resultatmässiga uppsving.

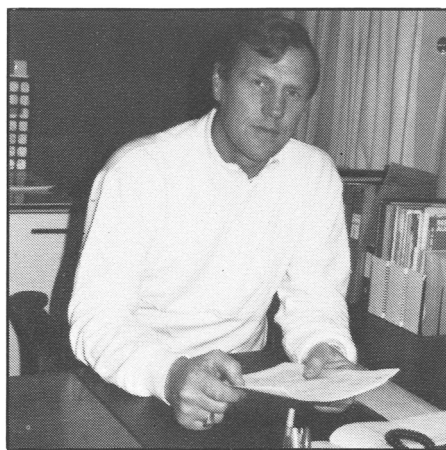
– De framgångar vi nått är resultatet av en hård satsning, som vi målmedvetet hållit på med under hela 80-talet. Det gång brottare som nu på allvar börjar visa resultat har vi satsat på i sex-sju års tid nu. Det är killar som i de flesta fall börjat hos oss som 10-åringar och som vi lyckats hålla kvar. Dom har därtill haft den talang och de anlag, som krävs för att nå framgång i dagens hårda konkurrens. De flesta i det här gänget har nu uppnått den ålder då dom börjat mogna till såväl rent styrkemässigt som psykologiskt i själva brottningsen. Det är i ungdomsklassen, d v s brottare i 17-årsåldern, som vi nått våra framgångar. Frågan är om det finns någon klubb i Sverige idag som slår oss i denna åldersklass.

Om den här trenden håller i sig så kanske vi kan hoppas på att Djurgården relativt snart åter börjar synas i prislisorna även på de stora SM-tävlingarna?

– Det är målsättningen och förutsättningarna härför borde vara goda. I regel brukar det ju vara så att dom som tillhör ungdoms- eller junioreliten även brukar göra det som seniorer.

Har du några namn bland era ungdomar att lägga på minnet?

– Det finns flera. Jag kan nämna Jonny

Bengt Fridh ser en ljus framtid för Djurgårdens brottningssektion

Månsson, som för närvarande är vår stora stjärna. Han är 17 år och går i 75 kg-klassen. Jag skulle tro att han redan i år blir svensk juniormästare i klassisk stil. Sedan har vi Jimmy Månsson, som är 11 år och pojkbrottare. Det är vårt nästa världsmästarämne – kanske större ämne än vad Frank Andersson var. Och vi har fler. Om några år så kommer säkert dom här killarna att vilja ha ett ord med i laget också på stora SM.

Konkurrens

Du ser era framgångar som ett resultat av en gedigen ungdomsverksamhet. Är det lätt att locka ungdomar till brottningen idag?

– På den frågan skulle jag kunna svara både ja och nej. När vi startar upp säsongen på höstarna så är det alltid många nybörjare, som kommer till våra träningar.

Ett problem för oss är att Åkeshovshallen, där vi har vår träningslokal, tyvärr ligger lite avlägset. Området där hallen är belägen är rena sovsamhället med äldre villabebyggelse. Våra ungdomar kommer vanligtvis från innerstaden och förorterna. Det innebär att det i många fall blir föräldrarna som får sitta och åka med sina ungdomar långa sträckor och det kan ju bli lite betungande i längden. Resor kan därmed bli en faktor som gör att dom ledsnar.

Idag finns det väl mycket annat också som konkurrerar om ungdomarnas intresse. Är det svårt att få dom att stanna kvar inom brottningen?

– Det finns mycket som konkurrerar om deras intresse. Många av våra knattar bygger hos oss upp en fysik, som många gånger gör att dom kan få en bra start även i andra idrotter. Runt om oss i Åkeshovshallen har vi olika aktiviteter och sport-

grenar och vi kan se hur överlägsna rent fysiskt våra ungdomar är sina ålderskamrater i andra idrottsgrenar. Det gör att många av våra ungdomar nästan direkt kan hoppa in i deras sporter och ha framgång. Många tappar vi till framförallt fotboll och ishockey. Det finns många bevis på det. Ett sådant är fotbollsspelaren och nyblivna italienproffset Jonny Ekström, som i Göteborg var en mycket lovande och duktig pojkbrottare.

Sedan har vi också fått konkurrens av närbesläktade sporter typ judo, karate och sådant. När våra ungdomar lockas ner i en judolokal och ser att dom har mer framgång där så slår dom sig kanske på det i stället.

Stort intresse – bra standard

Har inte brottningen trots allt klarat den här konkurrensen om ungdomarna relativt bra?

– Jag är benägen att hålla med dig om det, speciellt när man idag ser på deltagarantalet på juniortävlingarna. Deltagarantal på 200–300 ungdomar vid varje tävling är inte ovanligt. Ökat intresse och aktivitet på ungdomssidan bör genom en bättre återväxt medföra att resultaten också kommer på lite sikt. Även om svensk juniorbrottnings aldrig stått sig så stark som idag, så är öststaterna fortfarande lite för svåra. Vi knappar dock in. Utvecklingen på framförallt ungdoms- och juniorsidan ger svensk brottnings en positiv framtidstro.

Du sa att Djurgårdens framgångsrika ungdomsbrottare började träna redan i 10-årsåldern. Är det inte lite väl tidigt?

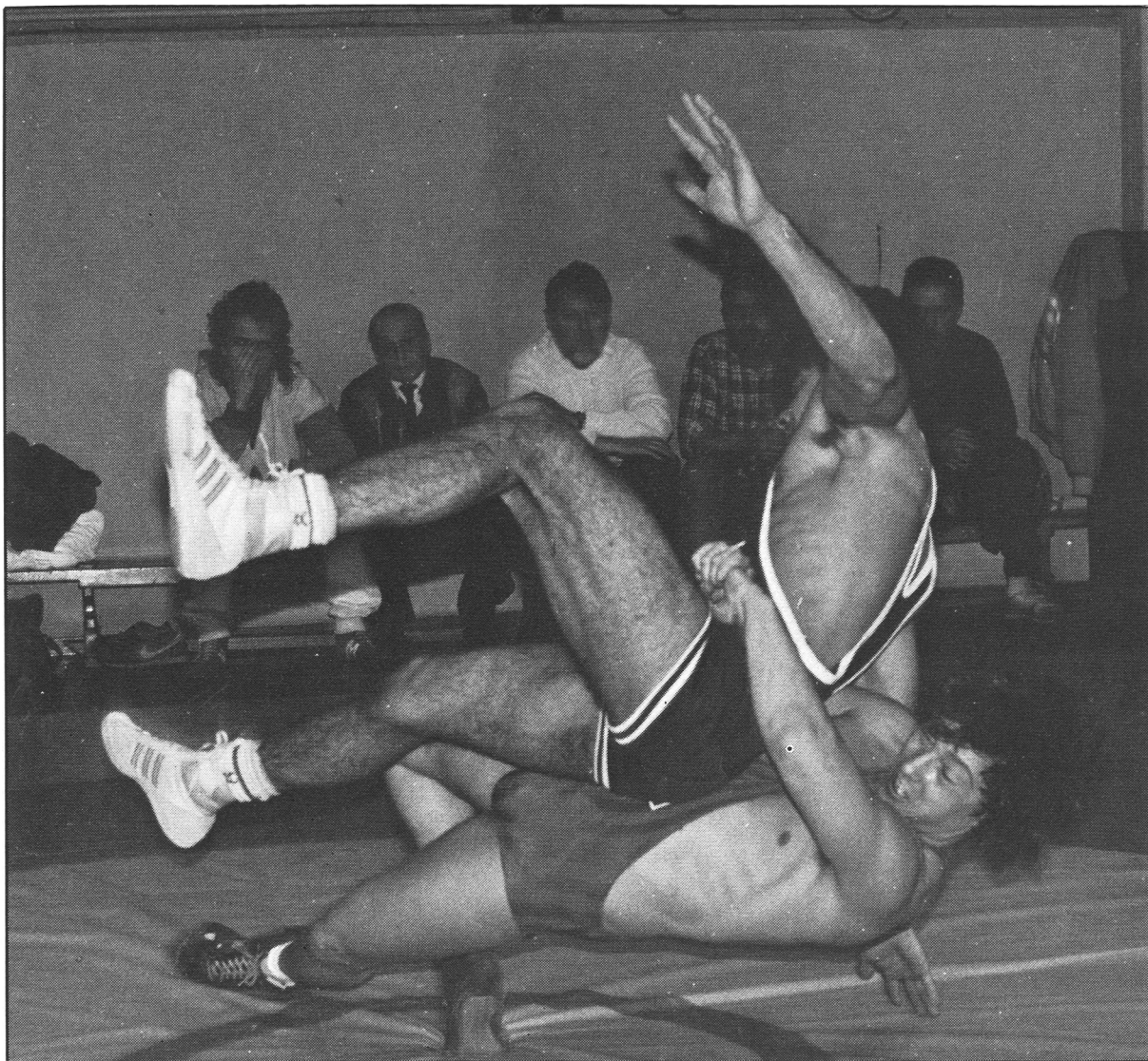
– Jo, det tycker jag. Jag anser att många börjar lite för tidigt. Problemet med det är att det lätt kan bli som inom simningen att dom då lägger av redan vid 20–21-årsåldern, innan dom har hunnit att bli färdigutvecklade.

När ska dom börja tycker du?

– Jag tycker att en brottare bör börja vid 12–13-årsåldern och inte som idag vid 9–10-årsåldern. Några börjar redan i 8-årsåldern. Då blir det lätt så att tränaren mer får fungera som lekfarbror än som tränare.

Djurgårdens brottnings har sedan storhetstiden i mitten av 70-talet inte haft några större framgångar. Hur kommer det sig?

– Under mitten av 70-talet så hade vi en fin kull i Djurgården, med inte minst Frank Andersson som jag själv tränade under hans 7 år i klubben. Vi fick bl a

Så här gör man: Lars Stark (74 kg) från DIF slår ett smidjebälte på en motståndare från Rinkeby, i en seriematch i tvåan.

under 1980 tre stycken svenska juniormästare. Tyvärr fick vi inte behålla dom längre än en månad efter SM, då de alla blev värvade av ARES BK, som erbjöd dom både lägenhet och arbete.

Ekonomi

Hur är det med ekonomin? Det brukar alltid vara en trång sektor.

- Ekonomin i en brottningsklubb eller sektion vilar idag i stor utsträckning på ideellt arbete, egna initiativ och inkomster från lotterier, loppmarknader, bingo och sådant plus att vi även själva försöker att bidra på olika sätt.

Så får ni väl bidrag också?

- Från staten och från kommunen får vi runt 15 000 per år och Djurgårdens överstyrelse bidrar med ca 20 000 per år. Nu är det tal om att dom skall minska ner på detta, därför att det var lite tunt i kassan, men då undrar jag om vår sektion klarar sig längre.

Det är många håll att stoppa i?

- Helt klart. Nya aktiviteter ger dessutom fler håll att stoppa i. Vi har i år ihop med SKÅ BK gått med i seriesystemet med start i division II. Vårt uppsving i sektionen medför därtill att våra killar för att hädas på rätt sätt måste ut och delta i mycket

tävlingar. Detta medför ökade kostnader för resor, uppehålle och startavgifter. Det gör det svårt att få ekonomin att gå ihop.

Där kommer då eldsjälarna som Lennart Öberg och andra in, som arbetar ideellt och som ställer upp och skrapar ihop pengar. Lennart Öberg har under många år arbetat med Djurgårdens bingo i Skärholmen och är alltid med och jobbar med lotterier. Genom hans insatser så stänker det även in lite pengar till oss. Själva försöker vi också att bidra. Vi gör till exempel uppvisningar och varje vår städa vi vissa naturområden ute i Bromma och får då en slant för detta att förstärka kassan med. Bortskämda kan vi inte säga att vi är.

Får ni ingen hjälp utifrån?

- Från Adidas har vi fått överallt att använda vid våra seriematcher. Sedan har vi fått hjälp av föreståndaren för Åkeshovshallen. Vi har fått en komplett ny brottarmatta som kostar ca 30 000 och ett nytt överdrag till brottarmatta som kostar 6-7 000. Det är vi mycket glada för. Att färgerna på mattorna är desamma som Djurgårdens gör inte det hela sämre.

Målsättning

Vad är målsättningen inför framtiden?

- Den framtida målsättningen är att vi skall fortsätta på den inslagna vägen och

bli bättre. Låt mig sticka ut hakan något och säga att målsättningen är att inom 5 år få en eller ett par svenska seniormästare. Målsättningen är också att vi skall vara så framgångsrika att vi också den vägen skall kunna locka nya killar till oss. Det ställer samtidigt stora krav på vår ledar- och tränarverksamhet. På tränarsidan har vi idag gamle storbrottaren Edvin Westerby och jag själv men det behövs fler. För skall man ta hand om yngre brottare på ett riktigt sätt så måste man följa dem dag ut och dag in på tävlingar och i stort sett alla sammanhang. Det är idag svårt att få folk som kan lägga ner all den tid som behövs. Att få fram dugliga ledare och tränare är ett gammalt problem, som vi ständigt jobbar med. Jag skall erkänna att den biten är svår.

Ser Du positivt på framtiden inom brottningssektionen?

- Vi får hoppas att vårt uppsving skall påverka vår verksamhet positivt mot nya framgångar. Det talas mycket om stolthet idag inom föreningen. Låt mig därför, besjälad av en ljus framtidsstro, säga att vi målmedvetet arbetar vidare på att göra brottningssektionen till Djurgårdens stolthet.

Vi önskar Bengt, Edvin och brottningssektionen all framgång med detta.

Ralf Gustavsson

I Åkersberga sker stora saker på bandyisarna

Djurgårns bandylag

● Stående fr.v:

Lars Wärnelid
Torgny Nilsson
Magnus Eriksson
Mats Österlund
Roger Carlsson
Tomas Levy
Alf Gustafsson
Rolf Sandelund.

● Knästående fr.v:

Jack Boström
Esa Paldanius
Tommy Lanning
Joakim Sandin
Karl Innala (lagkapten)

● Liggande:

Örjan Karlsson

LAG- OCH DJURGÅRDSANDA BAKOM SERIESEGERN

Knappt fem minuter före slutsignalen fastställde Djurgårdaren Lars Wärnelid slutresultatet 1-1 i den sista seriematchen, mot Ulvarna, i bandyns div III C.

Det målet betydde att Djurgårdens bandykämpar avancerar i seriesystemet. Efter sju kämpiga år i de lägre serierna spelar Djurgården nästa år i div II.

Djurgårdens bandy har verkligen placerat hemorten Åkersberga på bandykartan – och det är där vi skall vara tillsammans med storhet som Ljusdal, Bollnäs, Edsbyn och Motala.

Det är i Åkersberga fyra mil norr om Stockholm, Djurgårdsbandyn blommat upp. Varför, frågar vi eldsjälens och tränaren Thure Moberg.

– I början av 80-talet förde Djurgårdsbandyn en tynande tillvaro långt nere i seriesystemet. Föreningen saknade ungdomsverksamhet och stommen i A-laget utgjordes av ett antal överåriga spelare, en samling gubbar berättar Thure. Det fanns inte heller någon naturlig rekryteringsbas i Stockholm.

I Stockholms innerstad finns inga ungdomar, kommunen ger inga bidrag och dessutom saknas det idrottsplatser. Djurgårdsbandyn hade inget annat val än att flytta från innerstaden.

– Med facit i hand kan vi konstatera att utlokaliseringen blev mycket lyckosam. Österåkers kommun, i vilken Åkersberga är centralort, har många idrottsintresserade

och kloka politiker som förstått betydelsen av att satsa på ungdomen, vår framtid. Det är en investering för framtiden att på ett riktigt sätt ta hand om ungdomen. Djurgårdsbandyn hade aldrig nått dessa framgångar utan dessa framsynta och förstående politiker.

50 ungdomar

Hur ser då situationen ut utöver herr-lagets avancemang?

– Vi har en intensiv ungdomsverksamhet, ett 50-tal ungdomar kämpar i vår bandyskola. Vi är representerade med lag i 24 serier! Det om något är väl imponerande? Vårt juniorlag har för andra året i rad vunnit sin serie, myser Thure.

Men det är inte bara herrarna som visat framfötterna. Tjejerna har gjort en lika fin prestation, och spelar också i div II nästa säsong. På fem år har Djurgården byggt upp en bandyverksamhet, som är störst i Stockholmsregionen.

– Vår målsättning med Åkersbergasatsningen var att bli en elitförening, inte att kortsiktigt skaffa ett elitlag. I Åkersberga, finns entusiasmen och många duktiga ungdomar. Det är två viktiga ingredienser för att kunna lyckas.

– Bandy är ett mycket svårt spel, definitivt det svåraste lagspelet. I Ljusdal och i de andra bandymetropolerna kan varenda knatte, bandyns strategi. Det kan inte stockholmarna.

På god väg

Djurgården skall se till att bandyn får ett

riktigt fäste i Åkersberga och är på mycket god väg. Det gäller att fostra bandyspelare, inte att driva fram hockeyspelare med bandyklubba.

– Där har du en väsentlig skillnad. Våra egna duktiga produkter får kunskap och inspiration från bandykunniga killar utifrån landet. Med små och rätta kompletteringar, kommer vi säkert att vara med i diskussionen om seriesegern nästa år.

Ess i laget

Det finns också, naturligtvis, egna produkter som kommit fram som ett resultat av den satsningen. En av dem är blott 17 år gamle Magnus Eriksson, med i A-truppen men också i Stockholms Stadslag för pojkar födda 1970.

Hemligheten bakom Djurgårdens bandyframgång finns i den heltäckande verksamheten och i den härliga lagandan.

– Vi har verksamhet från veteranlaget till bandyskolan Herrarnas A-lag har vunnit på stor ambition och kämpainställning. Vi har spelat en modern bandy, slarvigt kan man säga att vi är ett gäng gårgårdslirare som bitvis lärt oss stort bandyspel.

Fakta bevisar att Thure Moberg har rätt. I de avgörande matcherna i serien var laget försvagat av skador, men ändå gick det vägen.

– Viljan fällde utslaget. Vi har spelat med hjärtat och fått fram seriens i särklass bästa bandy.

Konstfruset, tack!

Men givetvis har också förutsättningarna bidragit till framgången och avancemanget. För att vara i Stockholmsregionen är träningsförutsättningarna mycket bra. Det finns konstgräs för barmarksträning, ishall och en konstfrusen hockeyrink. Dessutom disponerar sektionen en "egen" naturisbana.

– Tyvärr är vi beroende av vädrets makter. För att bli ännu bättre måste vi ha en konstfrusen bandybana.

Thure Moberg har fungerat som en katalysator i laget, helt enligt hans egen tränarfilosofi:

– Man kan inte skola om spelare att passa in i ett system, utan bör istället skapa ett lag utifrån vad man har, säger han.

Thure har förflutet som spelare, domare, lagledare och nu tränare i bandyn. En verklig eldsjäl. Men det finns fler:

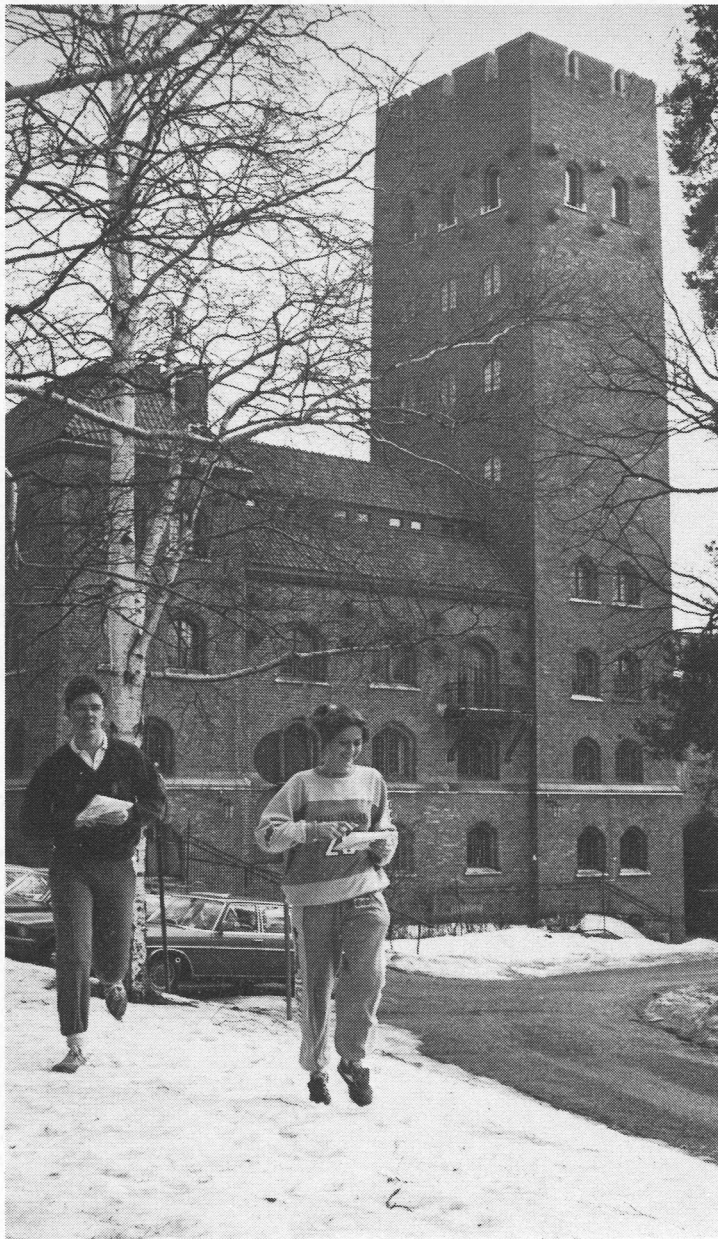
– Jag vill gärna nämna vår ordförande Bert Niska, som var en av de drivande krafterna bakom Åkersberga-satsningen. Kalle Innala, kassör, spelare och allmän fixare samt vår driftige sekreterare Tore Liljegren, som desutom så framgångsrikt matchat vårt juniorlag. Vi skall inte heller glömma bort våra "materialare" Sune Karlsson och Bertil Eriksson, som tillbringar nästa all fritid på idrottsplatsen, helt ideellt.

Målsprutan i laget är Esa Paldanius, som gjorde nio mål i en och samma match. Rolf Sandelund dirigerar hela laget med sin kraftiga röst, peppar både sig själv och laget till stordåd.

En härlig djurgårdsanda, som nu skall pröva på spel i div II. Det går säkert bra, det också.

Tom Agnblad

Orienterarna nästa att slå igenom?

DIF-ungdomar på väg ut från Stadion: Johan Westman (19) och Beryl Granström (18). Nederst styrelsen: Lars-Erik Forsberg, Bertil Wiström, sekr, Niklas Hansson, Acke Kronstig, kassör, Beryl Granström, Johan Westman och ordföranden Hans Hansson. Foto: Stig Hammar

Nu satsar också orienteringen på en nyändning.

Svenska Orienteringsförbundet vill inför sitt 50-årsjubileum nästa år medverka till att de vita fläckar som finns på den svenska orienterarkartan blir fyllda av aktiviteter.

Det har ankommit på Stockholms Orienteringsförbund (St.Of) att hitta och sudda ut fläckarna. St.Of har funnit att det finns fyra sådana vita fläckar inom distriktet. En av dessa ligger inom Djurgårdens hemmamarker. Östermalm, Vasastan och Kungsholmen är stadsdelar som nu skall bli frälsta för OL-sporten.

Djurgårdens Orienteringssektion har sedan några år efter bästa förmåga – ekonomiskt och personellt – sökt värva orienterare bland både gamla och unga. Vi tycker att det finns både bra terräng och nya bra kartor i Lilljansskogen, i Kaknäsområdet och i Hagaparken. Vi har Stadion och Fiskartorpet som samlingspunkter.

Skol-information

Nu har det tillkommit möjligheter till ekonomiskt stöd "uppiifrån" och då gäller det att haka på. Nu har vår sektionsstyrelse kontakter och informationer med skolor på Östermalm och i Vasastaden. Vi har god kontakt med orienteringens PR-dam nr 1, Annichen Kringstad, som har lovat oss medverkan på någon skola. Att Annichen är populär kan man mycket snabbt konstatera. Vi hoppas på framgång.

I vinter har aktiviteten inte varit särskilt hög. Vårt årliga stuglopp åkte vi ute hos ordföranden Lill-Byss Hansson, som strängt en ny bra bana, men många vägval. Jan-Erik Sjöberg var bäst.

Vårt klubbmästerskap kördes ute vid Tåbys Orienteringsklubbs fina anläggning vid Skavlöten. Där åkte och orienterade Lill-Byss bäst.

När snön runnit bort i maj kommer vår specielle banläggare, och sekreterare, Bertil Wiström, att lägga banor ute i Fiskartorpsterrängen för några skolor.

En mycket viktig detalj att lösa för oss och för de unga tävlande är att utan kostnad kunna ordna kartor för de blivande aktiva. Här gäller det att via sponsorer få fram tryckrek-lam på kartornas baksidor.

Till storklubbarna

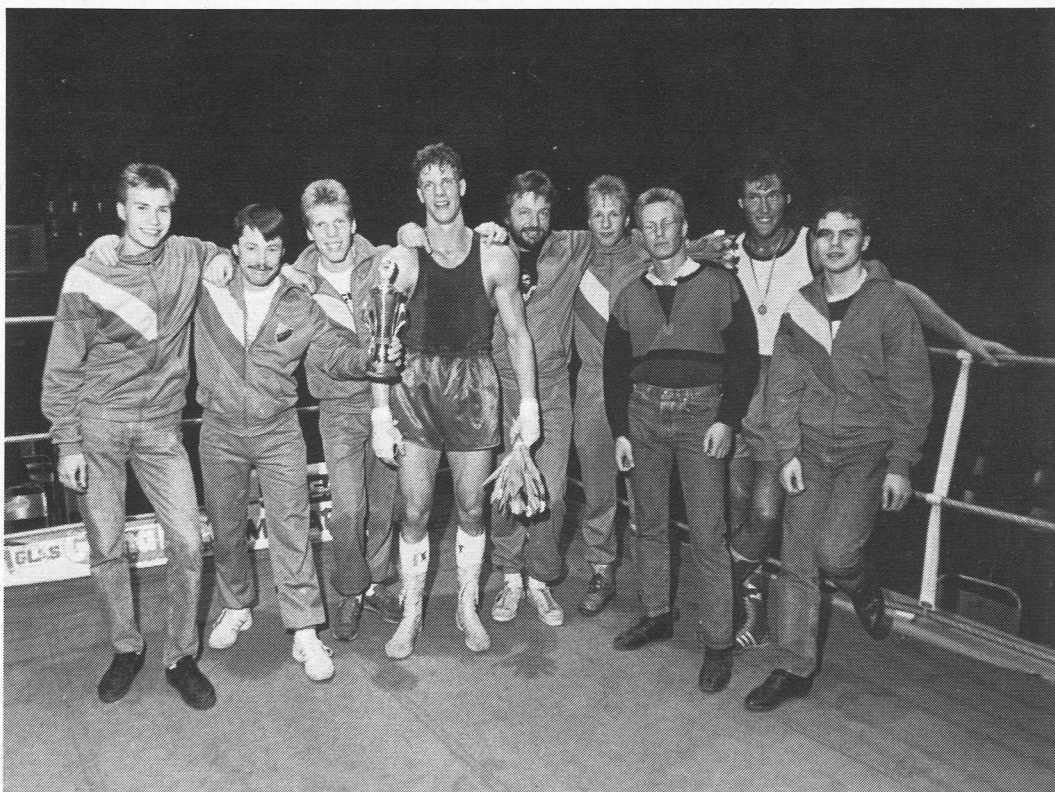
Ett annat problem för oss är att OL-sporten i hög grad styrs av de stora klubbarna. Om förbundets ledning vill att de vita fläckarna skall försvinna så måste nyrekryteringen på alla sätt prioriteras. Det är olyckligt när det blir som det blivit för oss i Djurgården de senaste åren, att de bästa ungdomarna gick till större klubbar för att få vara med i bättre budkavlelag.

Vi hoppas nu att Djurgården skall kunna bygga ett riktigt kvartersklubbgäng inom Östermalm, Vasastan och Kungsholmen. Det finns ett bra underlag i området.

Stig Hammar

Det segerrika djurgårdslaget: Mikael Sahlberg, sekond, Ulf Carlsson, chefstränare, Kent Pira, sekond, Larry Moritz, tungviktsmästare, Kjell Hauptmann, tränare, Lasse Svensson, brons i welter, Clas Ahlström, silver i lätt welter, Tommy Börzei, silver i tungvikt och Lasse Myrberg, guld i welter.

Foto:
Clas Göran Carlsson.

Djurgårdsboxarna bäst i SM – i år också

Bästa klubb för andra året i rad!

Djurgårdens boxare dominerar inte bara Stockholm, utan hela landet.

Det bevisades med eftertryck när SM avgjordes i Eriksdals-hallen i mars.

Chefstränaren Ulf Carlsson hade nominerat sex boxare till SM. En – fjolårets silvermedaljör Mikael Sahlberg – insjuknade före tävlingen, men de övriga fem tog samtliga medalj.

- Brons till Lasse Svensson i weltervikt (67 kg).
- Silver till Clas Ahlström i lätt welter (63,5 kg) och tungviktaren och fjolårsmästaren Tommy Börzei.
- Guld till Lars Myberg i welter (67 kg) som nu vann sitt

fjärde SM-tecken och till tungviktaren Larry Moritz som ytterst knappt besegrade Börzei i en ren djurgårdsfinal i den mest prestigetyngda viktclassen.

– Vi kan inte vara annat än nöjda, kommenterade Ulf Carlsson. Vi hade maximal möjlighet att ta tre guld och två silver. Vi tog två guld, två silver och ett brons.

Delaktiga i djurgårdsframgångarna i SM var också tränarna och sekonderna Kjell Hauptmann, Kent Pira och Micke Sahlberg samt givetvis också sektionens eldsjäl Torsten Almqvist.

– Nu hoppas vi kunna bygga vidare på den här framgången, säger Ulf Carlsson. Vi vill ha ner fler grabbar till den nya träningslokalen, få ännu mer rusch på verksamheten.

Janne Bengtsson

FRÅN ÖS

Ekonomi

En stor del av överstyrelsens sammanträden under våren har ägnats åt föreningens brydsamma ekonomiska situation. Föreningens resultat för 1986 visar på ett stort underskott. Även föreningens likvida situation är hårt ansträngd.

Efter ingående diskussioner och prövning av olika handlingsalternativ beslöt ÖS att vända sig till ackordscentralen för att få deras konsult hjälp med att rekonstruera föreningens ekonomi. Detta arbete pågår nu.

Den hårt ansträngda ekonomin kommer att för 1987 och några år framöver innebära en mycket hård

kostnadskontroll och kostnadsmedvetenhet inom föreningen och de olika sektionerna. Därför har ÖS tillsatt ett antal arbetsgrupper med olika uppgifter som alla skall syfta till att stärka föreningens ekonomi genom att hålla nere kostnaderna och öka intäkterna.

Försäkringar

En fortsatt översyn av föreningens och sektionernas försäkringar görs. Detta har bl a lett till att vissa förändringar gjorts. Härigenom har föreningen fått ett bättre försäkringsskydd till en lägre kostnad än tidigare.

Medlemsregistret

ÖS har beslutat att lägga om hanteringen av medlemsregistret. Från den 1 maj kommer ett nytt dataföretag att ta hand om registret. Detta skall

medföra en bättre och rationellare hantering av medlemsärendena.

Förtroenderådet

Ett förtroenderådsmöte har ägt rum i mars. Huvudfrågan vid detta möte var information och diskussion om föreningens ekonomi. Vidare lämnades information om försäkringsfrågorna.

Årsmötet

DIFs årsmöte äger rum den 6 maj. Inför årsmötet har tex verksamhetsberättelsen sammanställts. Den utgör bl a ett sammandrag av de olika sektionernas verksamhet och ger därför en bra bild över hela den bredd som DIF utgör.

Barbro Ekdahl
Sekreterare i ÖS

GRATTIS DIF-BANDY
TILL SEGER I DIV. III

LÄGRE DRIFTSKOSTNADER

Vi åtager oss alla typer av entreprenader
avseende energisparåtgärder typ: värme
pumpar, värmeåtervinning etc.

Vi erbjuder kompletta entreprenader ink.
förundersökningar, förslag och anbud
på nyckelfärdiga anläggningar
med lönsamhetskalkyler.

RS-ENERGI AB

RÖRSYSTEM-ENERGI AB

Box 1004, 171 21 SOLNA

Tel. 08-730 53 00

Han stiger upp klockan sex om morgonen och hans ansikte bär inget spår av sömn eller trötthet eller leda. Glansen i hans blick röjer både djärvhet och kärvhet. Där lyser också självtillit.

Hans ansikte och kropp bär inga spår av hårda bataljer, och då vet jag ändå att han gått uppemot tusentalet matcher på mattan. Så ser han ut, Djurgårdens mästebrottare med de flesta SM-tecknen, alla kategorier, när han går till sitt jobb som elektriker, ett yrke han utövat sedan sitt 18:e levnadsår. Nu fyller han 60 den 23 oktober.

Edvin Vesterby har gått den långa vägen här i livet, vad saken än har gällt. Han föddes i Estland, långt ute vid ostkusten, i hörnet av Finska Viken och Östersjön. Hans land blev våldtaget två gånger och många estlandssvenskar försökte fly. En natt 1944 kom en äldre bror till Edvin och hämtade honom och 36 andra personer i en båt. Det var en svart natt men man lyckades navigera rätt och gick rakt på destinationsorten Bengtskär i Åbos skärgård.

– Det var en mycket liten båt och vi stod packade som sillar, minns Edvin, som då var 17 år.

Det blev vidare resa till Stockholm. Unge Edvin lärde sig sitt yrke till att börja med i en elaffär och för första gången i sitt liv upptäckte han att han ägde en fritid.

Han hade aldrig idrottat, men haft intresse för kraftsport. Brottning var en gren som många ester vunnit framgångar i.

Edvin enrollerade sig i Djurgård'n och har varit föreningen trogen i alla år. Totalt brottade Edvin hem 15 individuella mästerskap och två i lag. Allt i bantamvikt, 57 kg.

Han har suttit med i klubbstyrelsen och varit tränare och sköter fortfarande klubbens träning en gång i veckan i Åkes-hovshallen. Där har han hjälp av gamle fristilsspecialisten Bengt Fridh, mellanviktaren som blev en evig tvåa på SM och oturligt nog aldrig vann en individuell titel.

OS-silver -56

Edvin Vesterbys olympiska insatser skäms inte för sig: 4:a i Helsingfors 1952 (fristil), silver

ALLA FALLER FÖR EDVIN

Namn: Edvin Vesterby

Född: I Estland den 23 okt 1927

Meriter: Svensk mästare i brottning, grekisk-romersk stil 1955, 1956, 1960 och 1961. I fristil 1952, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1963 och 1964. Lagmästare 1961 och 1965. OS-silver i Helsingfors 1952.

i Melbourne 1956 (grekisk-romersk), fyra igen i Rom 1960 (grekisk-romersk).

Edvin lärde också upp sin son Benny till brottare av hög kaliber. Benny blev som 15-åring den yngste seniormästaren hitills på SM. Han vann mästerskapet i flugvikt och var mycket lovande. Han slutade emellertid och jobbar nu inom socialförvaltningen. En annan son har Edvin skolat till elektriker.

Vesterby var en av de mest

slitstarka brottare vi haft. Konditionsmässigt stod han pall även mot öststatsbrottare och han lärde in en fin och överrumplande teknik i fristilen.

– Jag blev något av en specialist i fristil. Vi hade under ett par år en turk vid namn Boytron som tränare. Han hade varit en av världens bästa lätta tungviktare och han lärde oss mycket i landslaget. Vi blev också bästa nation vid OS 1952 och jag tror att det var sista gången som ett

annat land kom före Sovjet i poängberäkningen. Fristil var roligare och mer lekfullt, men egentligen fick jag mera ut av min goda kondition när det gällde grekiskt.

– Min roligaste triumf var när jag vann SM i grekisk-romerskt första gången i början av 50-talet. Jag mötte fyra svenska mästare i följd och till sist världsmästaren Bengt Johansson. Jag vann alla fem matcherna och tog mitt första SM-tecken. Djurgårdens tränare Lennart Öberg bjöd på öl och korv, men det fick inte bli några överdåd för jag var nog med vikten och höll bantamvikt under hela min karriär i bortåt 20 år.

Matematik?

Till Melbourne 1956 kom Edvin Vesterby i sitt livs form. Han hade inte förlorat en enda match på över ett år och han var en av favoriterna i bantamviktens grekisk-romerska stil.

Det blev en turnering värd att minnas. Både jag och Edvin har för tillfället glömt bort den galna matematiken. Alla slog alla. Det räknades prickar hit och dit och när det var bara tre brottare kvar – en från Sovjet, en rumän och Edvin själv – låg svensken bäst till för att vinna guldmedaljen.

I sista matchen mot ryssen hade Edvin till uppgift att kasta sin motståndare, Virupajev från Sovjet, för att klara guld. Gick inte det hade han order att lägga sig på rygg för att vinna silvret. Om någon av brottarna vann på poäng skulle det bara räckta till brons.

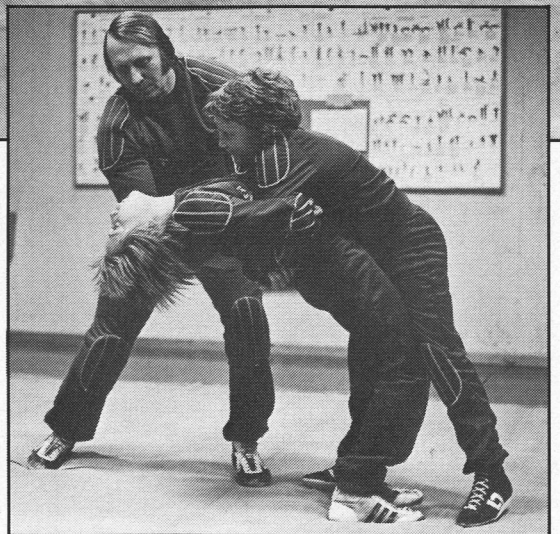
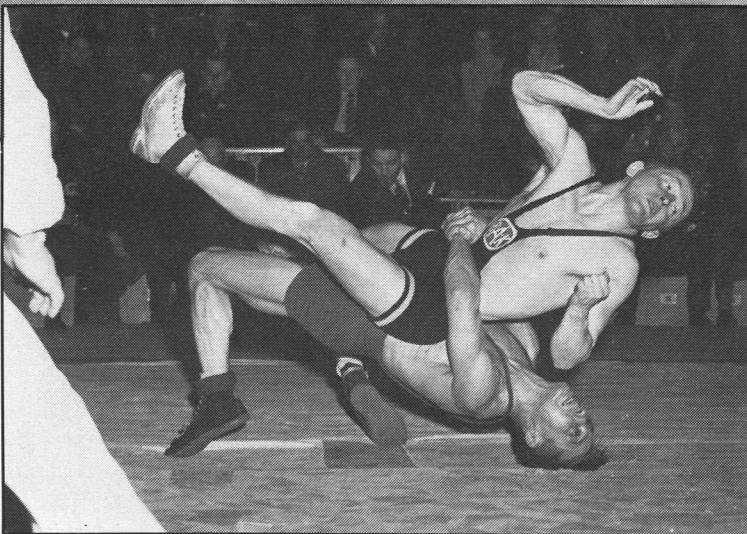
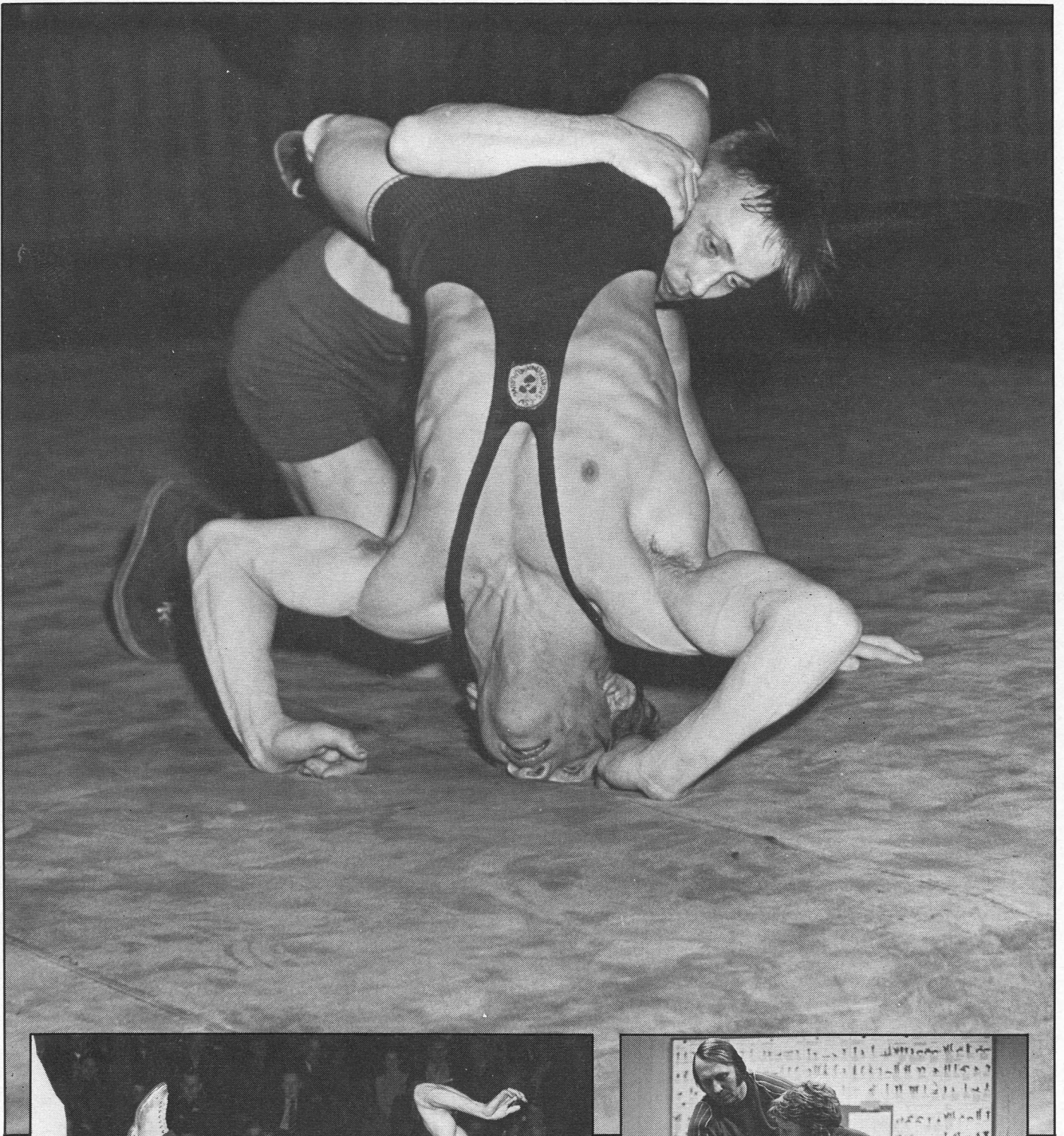
Nå, Edvin orkade inte kasta sin ryss utan när tio sekunder återstod av matchen sade han god natt och kastade sig själv på rygg. När han låg där utsträckt, rusade lagledningen fram, hurade upp djurgårdaren och hivade för silvermedaljen. Rumänen Horvath fick nöja sig med brons.

Alla hade svårt för Vesterby, han var aldrig någon enkel match. De som skulle besegra honom fick slita ont för att göra det. Och hur många matcher han själv vunnit i sin karriär – ja, det har han ingen aning om.

– Det kan väl vara 500, kanske 600. Förresten vann jag en oldboystävling i vintras, och lade tre killar på rygg, men de segrarna räknas inte, säger den vitale och trogne Djurgårdaren.

Vår meste svenske mästare.

Bengt Grive

Bilder ur karriären: På stora bilden är det finländaren Pullanen som hamnat i en brydsam situation. Edvin väntar på att få avgöra. Ovan tv: Boråsbrottaren Lomander på väg ner - från SM 1953, ett av de få SM Edvin Vesterby inte vann. Th: Med unga djurgårdsbrottare i träningslokalen. Edvin Vesterbys brottarliv fortsätter.

”Vi hör hemma i allsvenskan – och där spelar vi nästa år”

– Det är en grupp härliga spelare som fungerar bra tillsammans. Jag är därför optimistisk och tror på serieseger. Det är det enda som gäller. Djurgården hör hemma i allsvenskan och där ska vi spela nästa säsong.

Djurgårdens nye A-lagstränare Tommy Söderberg är optimistisk inför årets div I-säsong. Tommy, som var reservlagstränare förra säsongen, tycker att årets upplaga av Djurgården delvis skiljer sig från förra året.

– Vi är fysiskt sett mycket bra förbredda. Årets spel ska baseras på fysisk styrka, god teknik och löpvillighet, säger Tommy som kört hårt med de 21 A-lags-spelarna ända sedan i höstas.

– Jag räknar med att vi ska använda mittfältet mer i spelet i år än under fjolårets matcher. Vi fick ju aldrig riktigt chansen att spela ut förra säsongen. Jag tror därför att många av spelarna känner en revansch-lusta och därför vågar jag tro på serieseger och avancemang till allsvenskan, säger Tommy Söderberg.

Åtta nya

Årets spelartrupp innehåller inte mindre än åtta nya spelare, sex egna produkter och två nyförvärv. Borta är bland andra Stefan Rexin, Ulf Lundberg, Lars Sandberg, Stefan Svensson och Pär Millkvist.

Djurgårdaren har bett Tommy Söderberg berätta lite mer om vad som utmärker de åtta nya i DIF-truppen, varav sex hämtas från egna juniorleden.

● Anders Almgren, målvakt:

– Anders är en jättetalang. Hans intåg har inneburit en stimulerande konkurrens för Jocce, säger Tommy.

● Peter Lundberg, mittfältare:

– Peter är en typisk innerbackspelar, mycket bra huvudspelar, tacklingssäker och bra passningsläggare.

● Patrik "Putte" Eklöf, back:

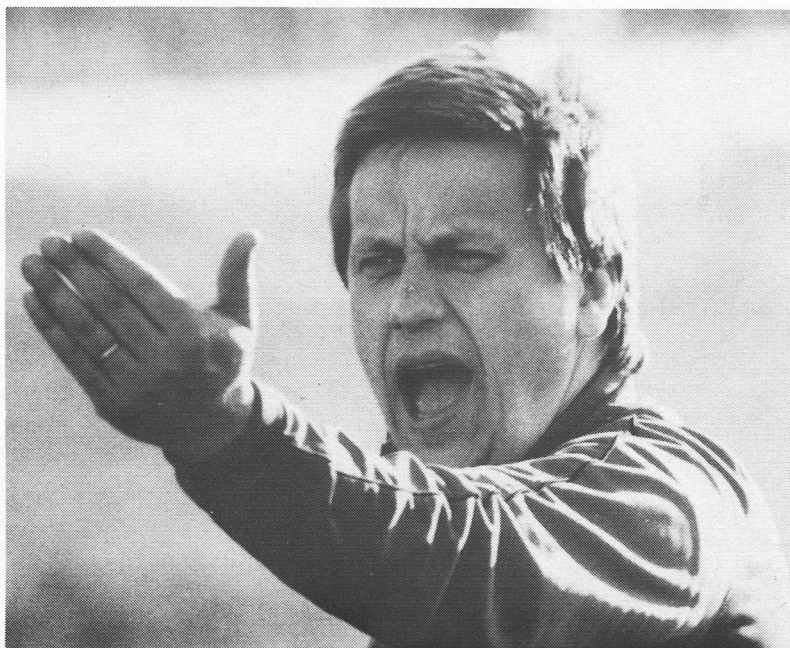
– Har tyvärr gått skadat länge. Putte är annars en typisk järnkamin. Om allt går enligt planerna kan Putte börja träna i juni eller juli.

● Peter Mörk, mittfältare:

– Har spelat flera matcher ihop med Sören Börjesson på mittfältet. Han är mycket bra på huvudspelet och har goda kvalitéer.

● Krister Nordin, mittfältare:

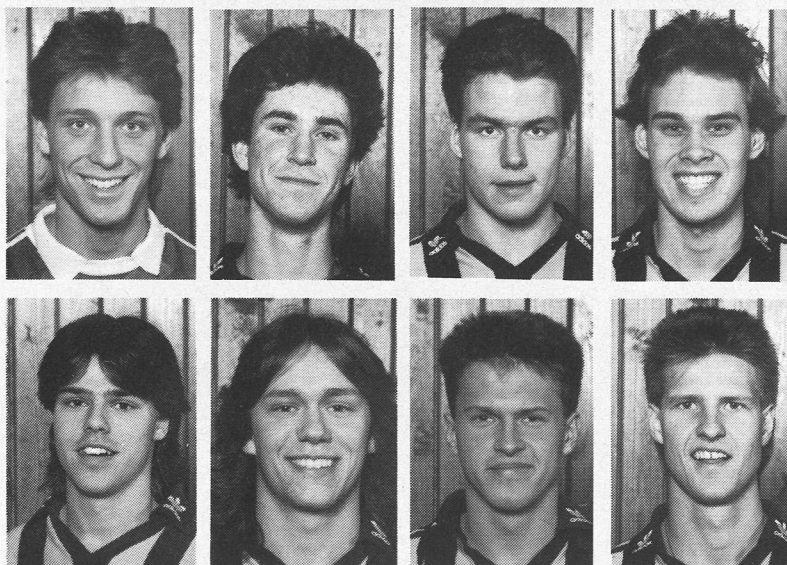
– Har tyvärr gått ljumsskadad en längre tid. Han är annars en kopia av Glenn Strömberg och spelar mycket bra på mitten.

Tränaren Tommy Söderberg pekar ut riktningen: Åter till högsta serien.

Åtta nya spelare skall hjälpa till. Från Anders Almgren, Kimmo Rolin, Peter Lundberg, Patrik Eklöf, Peter Mörk, Krister Nordin, Lars Åstrand och Peter Skoog.

Foto: Jack Mikrut och DIF:s arkiv.

● Lars Åstrand, mittfältare:

– En mycket stor överraskning. Lasse är välbyggd och en mycket bra dribbler. Han blir en tillgång i laget.

● Kimmo Rolin, forward:

– Kimmo är en spontan fotbollsspelare. Från och företagsam långts fram. Liksom ett par andra av de nya får han kanske se årets medverkan som en förberedelse.

● Peter Skoog, forward:

– En mycket stor överraskning. Peter är en duktig bollmottagare som gärna springer i djupled. Han har en bra

bollbehandling, säger Tommy.

Under försäsongen har Tommy provat alla de friska spelarna. Det innebär att han har en bra konkurrens om så gott som varje plats i laget.

– Visst ser det bra ut. Det måste jag erkänna. Vi har gjort många bra träningsmatcher mot bland andra Norrköping, AIK, Öster, Västra Frölunda för att nu nämna några, så jag har nog fog för att se årets säsong ann med tillförsikt, säger DIF-tränaren Tommy Söderberg.

Dan Svanell

Total enighet i spelarnas tips – Djurgår'n blir Nr. 1.

Alla inblandade i Djurgårdens fotbollssektion tror på en ettårig div I-sejour. Om dessa djurgårdare har rätt innebär det att DIF återfinns i den högsta fotbollssocietén till säsongen 1988.

– Vi vinner serien helt klart, säger de 21 A-lagsspelarna med en mun.

Djurgårdarens Dan Svanell har pejlatt stämningen bland spelare och ledare om hur toppkvartetten i div I norra kommer att se ut frampå höstkanten.

Joacim Sjöström:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Skellefteå AIK 4) Vasalund

Anders Almgren:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Vasalund 4) Västerås SK

Leif Nilsson

1) Djurgården 2) Gefle 3) Västerås SK 4) Vasalund

Vito Knezevic:

1) Djurgården 2) Örebro SK 3) Gefle 4) Västerås SK

Kjell Grankvist:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Örebro SK 4) Västerås SK

Stefan Hermansson:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Vasalund 4) Brommapojkarna

Kimmo Rolin:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Västerås SK 4) Brommapojkarna

Krister Nordin:

1) Djurgården 2) Brommapojkarna 3) Vasalund 4) Eskilstuna

Svante Mjörne:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Vasalund 4) Brommapojkarna

Thomas Sunesson:

1) Djurgården 2) Västerås SK 3) Gefle 4) Örebro SK

Sören Börjesson:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Örebro SK 4) Luleå

Stephan Kullberg:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Vasalund 4) Västerås SK

Roger Casslind:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Eskilstuna 4) Örebro SK

Glenn Myrthil:

1) Djurgården 2) Vasalund 3) Gefle 4) IFK Västerås

Patrik Eklöf:

1) Djurgården 2) Vasalund 3) Örebro SK 4) Gefle

Peter Skoog:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Vasalund 4) Örebro SK

Peter Lundberg:

1) Djurgården 2) Brommapojkarna 3) Gefle 4) Eskilstuna

Stefan Rehn:

1) Djurgården 2) Vasalund 3) Västerås SK 4) Gefle

Glenn Schiller:

1) Djurgården 2) Vasalund 3) Brommapojkarna 4) Gefle

Peter Mörk:

1) Djurgården 2) Vasalund 3) Gefle 4) Örebro SK

Lars Åstrand:

1) Djurgården 2) Vasalund 3) Brommapojkarna 4) Gefle

Tommy Söderberg, tränare:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Örebro SK 4) Västerås SK

Mats Jansson, ass tränare:

1) Djurgården 2) Vasalund 3) Gefle 4) Brommapojkarna

Gösta "Knivsta" Sandberg, lagledare:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Örebro 4) Vasalund

Olle "Lill-Lappen" Hellström, styrelseledamot:

1) Djurgården 2) Gefle 3) Örebro SK 4) Eskilstuna

... och här är hela spelprogrammet för ettan

Måndag 20/4 13.30

Djurgården – Luleå

Söndag 26/4 13.30

Västerås SK – Djurgården

Söndag 3/5 18.00

Djurgården – Gefle

Söndag 10/5 18.00

Karlstad – Djurgården

Måndag 18/5 19.00

Djurgården – Brommapojkarna

Söndag 24/5 18.00

Örebro SK – Djurgården

Söndag 31/5 18.00

Djurgården – Mora

Måndag 8/6 18.00

IFK Västerås – Djurgården

Söndag 14/6 18.00

Djurgården – Vasalund

Torsdag 25/6 19.00

Eskilstuna – Djurgården

Söndag 28/6 18.00

Djurgården – Skellefteå

Söndag 5/7 18.00

Degerfors – Djurgården

Söndag 12/7 18.00

Djurgården – Forward

Söndag 2/8 18.00

Forward – Djurgården

Måndag 10/8 19.00

Djurgården – Degerfors

Söndag 16/8 18.00

Skellefteå – Djurgården

Måndag 24/8 19.00

Djurgården – Örebro SK

Torsdag 27/8 19.00

Brommapojkarna – Djurgården

Tisdag 1/9 19.00

Djurgården – Eskilstuna

Söndag 6/9 18.00

Vasalund – Djurgården

Söndag 13/9 18.00

Djurgården – IFK Västerås

Söndag 20/9 17.00

Mora – Djurgården

Söndag 27/9 18.00

Djurgården – Karlstad

Lördag 3/10 15.00

Gefle – Djurgården

Söndag 11/10 13.30

Djurgården – Västerås SK

Lördag 17/10 15.00

Luleå – Djurgården

Det här är Djurgårdens A-trupp 1987

Sammanlagt 21 spelare finns med i Djurgårdens A-trupp i år. Åtta är nya jämfört med fjolåret.

Så här ser spelartruppen och lagledningen ut i år.

Övre raden, fr.v:

Stephan Kullberg, 28, andra säs., fostrad i Mönsterås.
Stefan Rehn, 21, alltid i Djurgården.
Glenn Myrthil, 23, tredje säsongen, från Bromsten.
Sören Börjesson, 31, andra säsongen, från Örgryte.
Leif Nilsson, tredje säsongen, moderklubb Hudiksvall.
Thomas Sunesson, 28, andra säsongen, från Mönsterås.
Svante Mjörne, andra säsongen, från IFK Västerås.
Vito Knezevic, 31, tionde säsongen, från Norrby.
Mats Jansson, assisterande tränare.

Mellanraden, fr.v:

Gösta "Knivsta" Sandberg, lagledare.
Patrik Eklöf, 18, ny i A-truppen, egen produkt.
Kimmo Rolin, 20, ny i A-truppen, egen produkt.
Peter Lundberg, 19, ny i A-truppen, egen produkt.
Kjell Grankvist, 27, ny i A-truppen, från Enskede.
Kristen Nordin, 19, ny i A-truppen, egen produkt.
Stefan Hermansson, 26, andra säs., Skeppshult.
Roger Casslind, 29, alltid i Djurgården.
Roger Jonsson, massör.

Undre raden, fr.v:

Lars Åstrand, 19, ny i A-truppen, från Enskede.
Peter Skoog, 22, från Sundbyberg i år, fostrad i Skå.
Joacim Sjöström, 23, djurgårdare.
Tommy Söderberg, tränare.
Anders Almgren, 19, ny i A-truppen, egen produkt.
Glenn Schiller, 27, andra säs., fostrad i IFK Göteborg.
Peter Mörk, 18, ny i A-truppen, egen produkt.

Foto: BJÖRN DEIBER

Med
karta
och
kompass
mot

högsta serien

*Ut och leta kontrol-
ler löd Tommy Sö-
derbergs order när
Djurgårdarna skul-
le lära sig orientera
– mot allsvenskan,
förhoppningsvis.*

*– Orienteraren
Jörgen Mårtensson
är en slugger med
egenskaper jag öns-
kar mina spelare
hade, menar Söder-
berg och efterlyste
ett vidare samarbe-
te mellan DIF:s fot-
boll och Järfälla
OK, som arrangerade
spelarnas skogs-
luffning.*

*3,6 km i par var
uppgiften, och bra
gick det. Bästa tid
blev 23.45 – myc-
ket bra, tyckte ori-
enterarna.*

Bilderna:

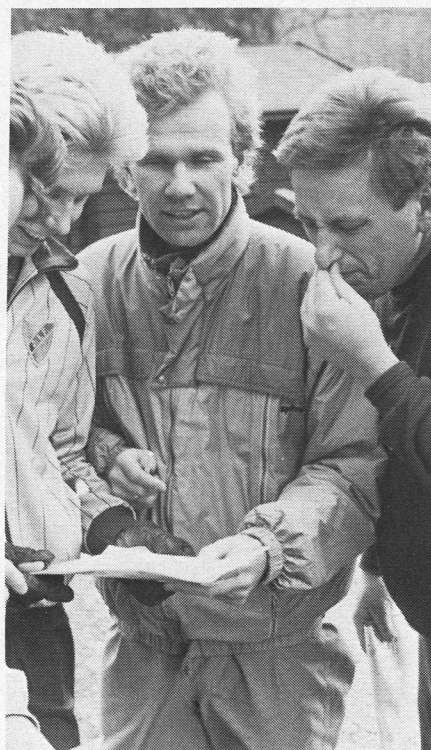
*Patrik Eklöf ver-
kar se i syne när
han tar en titt på
kartan. Joacim Sjö-
ström, däremot, har
redan riktningen
klar för sig. Glenn
Myrthil skymtar i
bakgrunden.*

*Det gick väl inte
så bra för alla –
men roligt var det.*

*Kloka huvuden
kring en karta. En
spelare, Järfälla
OK:s Mats Abra-
hamsson och Tom-
my Söderberg.*

Foto:

Börje Palmqvist.

Hos U-fotbollen läggs grunden

Det råder en febril aktivitet i kansliet på Hjorthagen där Djurgårdens IF:s ungdomsfotboll har sitt kansli. Där finns förre DIF-spelaren Jörgen Lindman, Kaj Andersson och Mats Jansson som delar sin tid mellan ungdomssektionen och rollen som assisterande tränare för A-laget.

- I årets A-trupp kommer nio spelare ursprungligen från ungdomssektionen, och det känns naturligtvis mycket stimulerande, säger Jörgen Lindman och Mats Jansson.

- Dessutom har vi fostrat Hammarbys Hasse Holmquist och IFK Göteborgs blivande(?) skyttekung Pelle Millkvist, som lämnade Djurgården efter fjolåret, säger Mats.

Just nu planerar Mats och Jörgen för den stora internationella ungdomsturneringen Stockholmia Cup. Enligt planerna ska cupen, som vänder sig till pojk- och tjejlag från hela världen, spelas den 20 - 25 juli.

Men annars går en stor del av tiden åt att administrera verksamheten för de 30-talet lag som sorterar under ungdomssektionens ledning.

- Förutom junior- och ungdomsfotbollen så administrerar vi även det allsvenska damlaget och DIF:s övriga tjejlag, berättar Jörgen som har ett förflutet som damtränare i Djurgården i början av 80-talet.

Just nu är det uppemot 600 pojkar och

flickor som är engagerade i Djurgårdens fotbollsverksamhet. I sommar kommer så alla de populära turneringarna samt Barnens Ö-läget som alltid är en populär vistelse för de unga DIF-spelarna.

- Sommarens fotbollsskola brukar samla 2 000 ungdomar, berättar Jörgen.

Hjorthagen är hjärtat

Inför starten på årets säsong pågår arbetet för fullt. Det gäller att hitta träningsstider för alla de 35 lagen.

- Vi har två lag i varje åldersklass vad gäller sju-manna-lag. Först i 11 - 12 års åldern börjar vi plocka ihop ett elitlag. Då har vi ett första och ett andra lag, säger Mats.

- Men då handlar det om 11-manna lag, fyller Jörgen i.

Hjorthagens idrottsplats är centrum för ungdomsfotbollens verksamhet. Men fotbollsskola och träningar bedrivs på flera andra platser runtom i Stockholm.

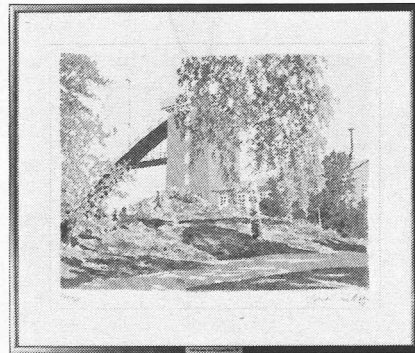
- Vi har organiserat verksamheten i tre områden, berättar Jörgen.

- De som kommer från norrort tränar i Kista, de från söderort i Farsta och i Hagsåtra. Innerstadsbarnen håller till här på Hjorthagen.

Ungdomssektionen sköter helt och hållet sin egen verksamhet, de har en omsättning på 1,8 miljoner och får sin ekonomi att gå ihop tack vare aktivitetsbidrag, egna aktiviteter samt försäljningen från de populära jul- och sommarkalendrarna.

Dan Svanell

- och nu kan du själv vara med och hjälpa till

Djurgårdens U-fotboll ger sedan förra året ut en litografi föreställande Fiskartorpet. Litografen är gjord av den kände konstnären Bruno Karlsson.

Litografen marknadsförs av Prokurator AB och kostar 2 407:- inklusive moms.

Den som köper litografen får inte bara ett stycke värdefull konst, utan ger också Djurgårdens ungdomsfotboll ett betydelsefullt stöd.

Den som är intresserad kan kontakta Prokurator på telefon 08-34 56 48.

Tidningen DJURGÅRDAREN

behöver din hjälp för att bli bättre. Skriv och tala om vad du vill läsa i tidningen, hjälp oss med tips och idéer. Och du som är aktiv i någon av föreningens sektioner: Skicka in resultatlistor, spel- och tävlingsprogram till oss. Då kan vi göra en ännu bättre tackning av våra aktivas insatser och ge er en bättre medlemstidning.

Sänd dina rapporter och önskemål till
DJURGÅRDAREN

c/o Janne Bengtsson, Tvåspannvägen 31, 175 38 Järfälla

SM-semifinalerna mot Björklöven blev Leif Boorks sista uppdrag för Djurgården. "Boorken" skrev dagbok om hur han och laget laddade och levde från den sista matchen i Elitserien till förlusten i den andra semifinalen. En dagbok som låter oss följa Leif Boork från tidig morgon till sen kväll – vardagen för en elitserietränare.

SEX DAGAR MED BOORK

TORSDAGEN den 26 FEBRUARI

Denna torsdag inleds som de flesta andra dagar med att telefonen redan klockan åtta på morgonen börjar gå varm hemma i Sorunda. Det är samtal från supportrar, klubbledare och journalister som rör ishockey och verksamheten i Djurgården. Denna morgon har jag även haft kontakt med militärbefäl för kontroll av spelare som skall få ledigt från lumpen.

Jag åker den 45 minuter långa bilvägen från Sorunda in till Stockholm. Klockan 10 har jag en träff med några elever vid Journalisthögskolan, vilka håller på att göra ett skolreportage om Djurgården och våra förberedelser inför slutspelet.

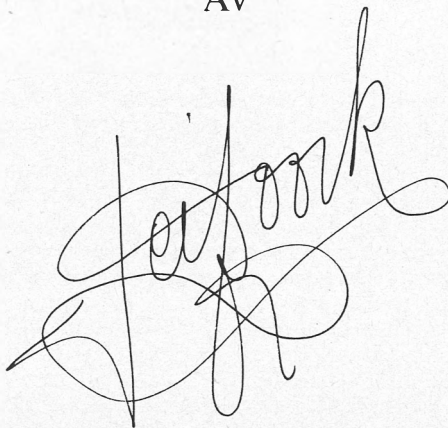
Torsdagar är matchdagar och klockan 11 har vi träning inför kvällens match mot Luleå på Hovet. Det är den 36:e och sista matchen i seriespelet. Trots att träningen är frivillig är uppslutningen bland spelarna god, vilket är ett tecken på att det börjar att dra ihop sig till viktiga matcher. Jag kör extra med de spelare som på grund av skador eller andra skäl varit överställda de senaste matcherna och inte heller skall spela i kväll. Det görs i underhållande syfte för att de skall komma tillbaka i matchdugligt skick och hela tiden vara beredda att hoppa in.

Efter träningen har jag ett lunchmöte med en kille från Datema, som håller på att utveckla ett system för att datavägen behandla statistik. Innan det är dags för ett spelarmöte med A-laget inför kvällens match, har jag ett möte klockan 16 med Nackas A-lag, där jag ger dem en information om organisationsförändringar och framtid.

Även om vi inför Luleåmatchen i princip är klara för slutspel är det viktigt att göra en bra match och hålla en god trend. Vi börjar väldigt illa med att redan i första bytet efter 15 sekunder släppa in 1-0 och vi ligger under med 3-0 efter första perioden. Vi vänder dock matchen och vinner med 5-3 och lyckas få det avslut av serien, som jag tror är så viktigt inför det förestående slutspelet.

Efter den vanliga presskonferensen efter matchen, följer vi gemensamt inne i omklädningsrummet slutspelslottsningen i TV. Vi lottas mot Björklöven, vilket betyder att vi på söndag spelar den första semifinalmatchen uppe i Umeå.

Av

Frågorna efter lottningen är många och det tar en timme innan jag kommer iväg till ytterligare ett möte. Det är med A-lagets ledarstab, som består av vår lagledare, läkare, tandläkare, massör och våra materielförvaltare. Vi lägger gemensamt upp reseprogram och måltider inför slutspelet och går igenom skadelaget och spelarnas medicinska och fysiska status. Mötet slutar klockan 1.45 natten till fredagen. En mycket lång dag slutar med att jag klockan 2.30 störtar i säng hemma i Sorunda.

FREDAG den 27 FEBRUARI

Beroende på den av Bell uppfunna helvetesmaskinen, telefonen, kommer jag som så ofta för sent iväg hemifrån. Tre gånger har jag pratat med kansliet och sekreteraren Karin Larsson, som hjälper mig med olika praktiska arrangemang inför matchen i Umeå. Journalister har ringt i massor, framförallt uppifrån Umeå. De vill ha mina funderingar, tankar och förhoppningar inför matchen och ställer allehanda frågor om laget och vissa spelare. Goda vänner och bekanta ringer om biljetter. Jag har varit i kontakt med Södertälje SKS ordförande Nisse Andersson och det har ringt två spelare från landsorten, vilka jag varit i kontakt med för spel i Djurgården eller Nacka nästa år. Täby Innebandyför- ening har ringt och vill att vårt A-lag skall delta i en innebandyturnering i maj.

Så något försenad sitter jag i bilen på väg till förre ishockeyordföranden Arne Grunanders begravning i Maria Magdalena

kyrka. Arne Grunander och jag hade mycket personliga förbindelser. Arne var ju djurgårdare och hade en extra känsla för det som hände i Djurgården. Vi pratade mycket om det. Det var Arne som tillsammans med Richard Fagerlund undertecknade mitt kontrakt som förbundskapten. Jag minns att han vid det tillfället gav mig några goda råd och även ett varningens ord för vad som kunde hända på en sådan post. Arne hade ju en rik erfarenhet från den här branschen. Det visade sig också att en del av det han sa då skulle komma att stämma in senare. Jag har försökt att ta lärdom av detta. Uppvaktningen vid begravningen var stor från hela idrotts- och ishockey-Sverige, fullt värdig den stora idrottsledare som Arne var.

Efter begravningen åter jag lunch med hockeylagets läkare Bengt Gustavsson, som också var Arne Grunanders livmedikus, innan jag beger mig till kansliet för ett möte med Christer Andersson. Christer arbetar med vår marknadssida och vi diskuterar lite om nästa säsong.

På kvällen ser jag våra A-juniorer spela kvartsfinal i A-junior-SM mot Leksand på Stora Mossen. Leksand har det bättre laget och vinner med 5-2. Efter matchen har jag ett informationsmöte med A-juniorspelarna om den organisation som vi nu diskuterar och vad den kan komma att innebära för dessa spelare. Det finns av förståeliga skäl en viss undran i djurgårdsleden och även i Nacka om vad som kommer att hända nästa säsong. Det är viktigt att informera om detta.

På väg hem efter detta möte ringer jag från bilen och meddelar att jag räknar med att vara hemma 23.30. Det blir en sen bit mat innan dagen är slut.

LÖRDAG den 28 FEBRUARI

Jag stiger upp klockan 8. Efter frukosten ägnar jag en halvtimme åt att titta på en videoupptagning från vår senaste match mot Björklöven, för att memorera in de sista detaljerna inför dagens isträning.

På förmiddagen träffar jag Nackas ordförande Jörgen Sundelin för att med honom fortsätta våra samtal om organisationsplanen. Klockan 12.30 börjar vår träning. Temat är uppspel och spel i numerärt underläge. Vi åter lunch gemen-

samt. Det blir en del intervjuer och snack med journalister. Både Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter ägnar stor uppmärksamhet åt vår framgångsrika ungdomsfemman.

Bussen till Arlanda f v b till Umeå, och vår första semifinalmatch, avgår från Isstadion kl 14.45. Vädret är vackert och när vi sitter i planet kan vi på cirka 10.000 meters höjd se hela norra upplandskusten. Räkna vi in våra vänskapsmatcher är detta vår tionde flygresan denna säsong. Det här med att flyga har blivit något av en elitseriespelares vardag. Förmågan att under olika omständigheter förflytta sig med buss eller flyg och samtidigt utföra en maximal arbetsinsats har härmed kommit att bli ett av de kriterier man måste ta hänsyn till när man tar ut en spelare. När vi landar i Umeå håller solen just på att gå ner vid horisonten.

Vi tar in på Scandic Hotel i Umeå där vi äter en utsökt middag. Kvällen avslutas med en teorilektion. Stämningen i laget är fin och optimismen stor inför morgondagen.

SÖNDAGEN den 1 MARS

Redan tidigt på morgonen dyker de första supportrarna upp i hotellfoajén. Det känns att det börjar att dra ihop sig.

På eftermiddagen gör jag de sista förberedelserna på hotellrummet inför kvällens match. Jag går igenom Björklövens laguppställning, vilka femmor som skall möta varandra och hur jag skall matcha laget. Jag tror att matchöppningen blir mycket avgörande för hela den här semifinalserien mot Björklöven. Det är viktigt att vi lyckas hålla dem stängna i inledningen och komma in bra i matchen. Vad gäller vår egen laguppställning, har jag gjort valet att låta Rolf Ridderwall stå i målet. Det är svårt att veta vad som är rätt, men jag litar på Roffes rutin, erfarenhet och fightingspirit.

Före matchstart hinner jag prata med TV-sportens Artur Ringart och radiosportens Tommy Engstrand. Jag träffar även vår styrelse som finns på plats. De är minst lika spända som vi.

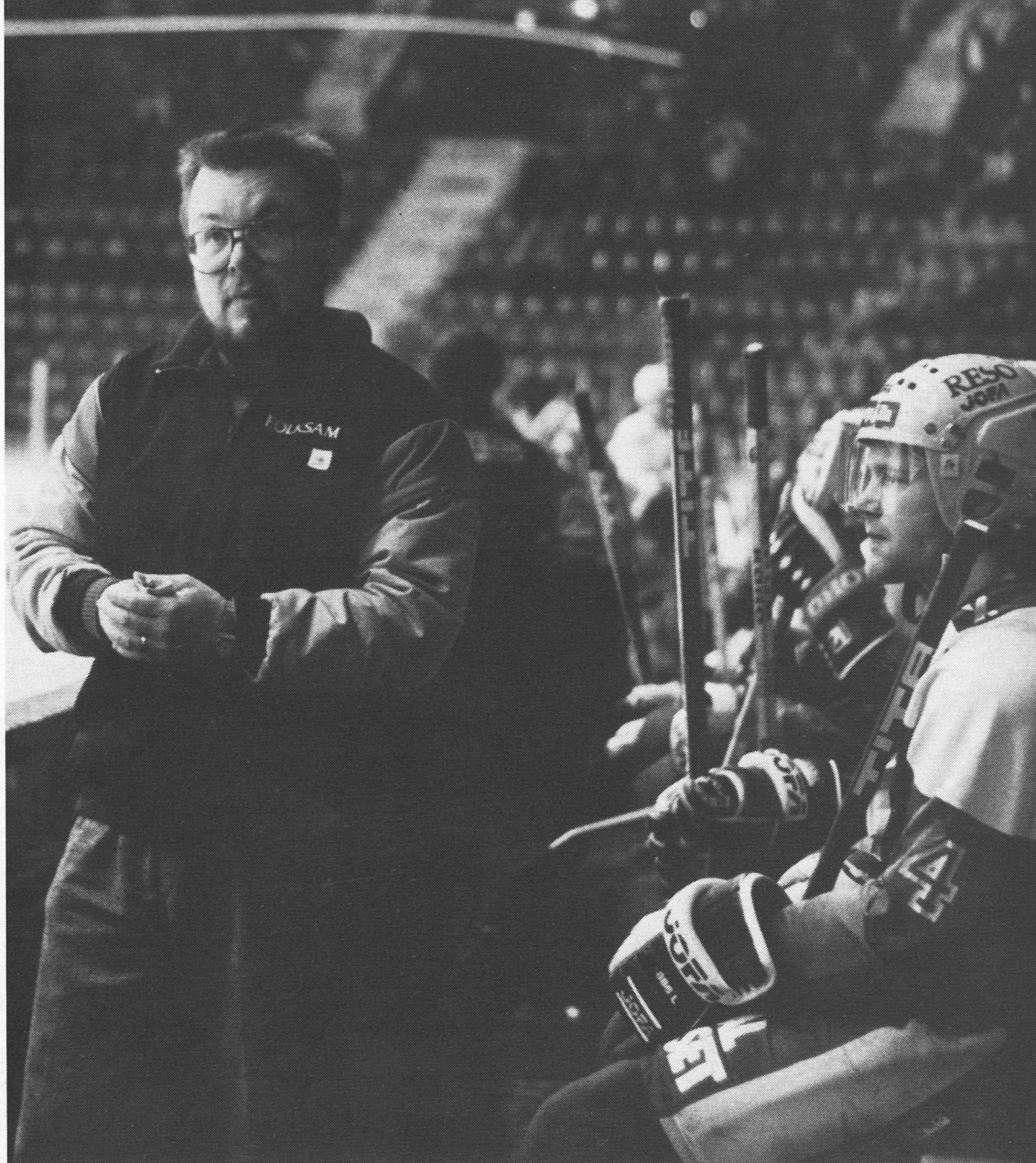
Klockan är 17.00 och sanningens ögonblick är inne. Pucken släpps och SM-semifinalen börjar. Drygt två timmar senare står lagen uppställda på blå linjen. Matchen är slut och vi har förlorat med 7-3. Vi fick tyvärr den öppning vi absolut inte ville ha och låg under med hela 3-0 redan efter första perioden. När vi gick fram till 3-2 så gjorde de två mål inom loppet av två minuter och gick ifrån till 5-2. Vi fick inget riktigt fäste i matchen.

Vi äter en sen middag och därefter har vi i väntan på flyget en genomgång av matchen, där vi går igenom den kollektiva insatsen och de individuella prestationerna. Vi beslutar att efter träningen i morgon gå igenom det hela igen, då vi bättre smält intrycken från kvällens match.

Klockan 23.55 sitter vi i spelarbussen efter att ha landat på Arlanda. Grabbarna är naturligtvis lite dämpade efter förlusten. Vi är alla ganska trötta efter en lång dag och en stor anspänning. Det är skillnad att åka hem efter en vinst jämfört med att åka hem efter en förlust. Skillnaden är faktiskt mycket större än vad många kanske tror,

Ett titt upp mot klockan. Tiden har runnit iväg för Leif Boork. De sex dagar som inleddes med en strålande vändning mot Luleå, avslutas med den andra raka förlusten mot Björklöven. Djurgården är utslaget ur SM-slutspelet, Björklöven får göra upp med Färjestad om SM-guldet. Foto: Per Broman.

som betraktar saker och ting lite utifrån. Det skall bli skönt att få komma hem och förhoppningsvis få en bra nattsömn. När man fått sova på saken brukar man komma igen med nya tag. Man tvingas ju hela tiden se framåt.

När jag sitter i bilen på väg hem till Sorunda, cirkulerar tankarna kring vad jag skall hitta på inför matchen på tisdag. Det finns en mängd problem som dyker upp i skallen hela tiden. Skall jag göra några drastiska ändringar eller skall jag ge samma lag chansen? Med Mikael Johanssons knäskada har vi tre centrar på skadelistan och frågan är hur jag skall lösa centerproblemet. Skall jag ändra på målvaktsposten? Frågorna är många.

Klockan är 01.25 när jag passerar Sorunda kyrka. Timmen är sen och jag löser nog inte dessa problem i natt.

MÅNDAGEN den 2 MARS

Till följd av den sena timmen igår var det lite segt att komma upp denna morgon. Dagen är kall och solen skiner. Jag ser framför garageporten som vetter mot söder att asfalten börjar titta fram. Värmen finns där i solens strålar trots kylan i luften. Ett tecken på att våren är på väg, att träden skall slå ut och flyttfåglarna

återvända till Sorunda. Jag ser fram emot att på mina skogspromenader få möta dessa fåglar och se vad som hänt i skogen under vintern.

Jag skriver en krönika till morgondagens matchprogram och tittar sedan på en videoupptagning från gårdagens match. Det finns vissa delar där som gör mig glad, men det finns också vissa delar som gör mig ledsen och betänksam.

På eftermiddagen träffar jag hockeys kassör Åke Bergdahl för en diskussion om nästa års budget och därefter har jag ett möte med A-juniornas tränare Tommy Nilsson.

Klockan 16.30 är det isträning med A-laget. Vi analyserar Björklövens spel ur egen zon och ägnar också en viss tid åt att gå igenom vissa detaljer från söndagsmatchen, som jag tycker att vi inte bör vara nöjda med.

Hemma i bostaden tror jag arbetsdagen är slut när jag lägger på luren efter att ha haft ett avstämningssamtal med Björn Ferber. Jag misstar mig dock. Telefonen ringer igen. Det är Singel Ericsson på Expressen som vill göra en intervju med mig inför matchen i morgon. Under tiden har ett av mina barn drabbats av magont och klockan blir över midnatt innan jag kommer i säng.

TISDAGEN den 3 MARS

Klockan 10 sitter jag i bilen på väg in till de sista förberedelserna inför kvällens andra semifinalmatch. Jag har bestämt mig för hur laget skall se ut och skall meddela det på vår förmiddagsträning. Den enda ändringen jämfört med söndagsmatchen är att Hans-Göran Elo vaktar målet. Mikael Johansson kan alltså spela trots sitt knä.

Under förmiddagens isträning fortsätter vi att öva in det försvarsspel som vi memorerade in i går. Målsättningen är att möta Björklöven högt uppe och stoppa deras anfallsspel i sin linda för att undvika att bli utsatt för deras fart i skridskoåkningen och tekniska spel under fart.

Vi har som vanligt fri samling inför matchen. Vissa spelare kommer tidigt medan andra föredrar att komma lite senare. Anders Johnsson brukar komma sist och det gör han även idag. Klockan 17.15 är dock alla på plats. Klockan 18.15 är alla ombytta. Vi går igenom det spel vi skall ha och har en repetition av vår laguppställning så att alla vet vem som byter med vem. Därefter vidtar en 20 minuters isuppvärmning.

Efter uppvärmningen går jag till en intervju i lokal-TV och jag besöker kvällens

huvudsponsor - Ostermans. Klockan 18.50 värmer spelarna upp igen för att hålla pulsen på en hög nivå. Vi lämnar omklädningsrummet exakt fyra minuter i sju för att vår entré på isen skall stämma med ingångsmusiken. Jublet stiger och strålkastarna tänds. Första femmorna och domarna presenteras och det blir nationalsång. Det är klart för nedsläpp.

En och en halv timme efter slutsignalen sitter jag i bilen på väg hem till Sorunda. Vi har, tyvärr kära dagbok, förlorat även den andra semifinalmatchen med 5-3 och är därmed utslagna ur SM-slutspelet för den här gången. Det känns alltid bittert att förlora och det gäller inte minst i en semifinalmatch som denna. Förberedelserna för nästa dag behöver nu inte göras. Plötsligt över en kväll är hela säsongen slut.

Jag tycker dock att vi gjorde en bra match rent taktiskt. Vi försökte möta dem högt uppe och orkade med det väldigt fint. Vi hade också ledningen med 1-0 och 3-1. Sedan gör vi två stora misstag, som tyvärr bjuder in dem till kontringar och som resulterar i mål. Vi hade fina möjligheter att göra 4-1 när vi ledde med 3-1 och också göra 4-2 när vi ledde med 3-2. Men på något sätt så orkar vi inte att avsluta anfallen. Vi har inte riktigt de målgörare som krävs, inte minst mot ett så starkt och jämnt lag som Björklöven.

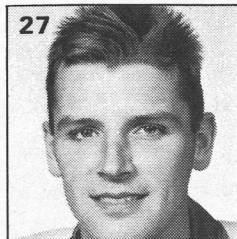
Efter matchen var det naturligtvis lite deppigt, men jag tycker ändå att alla innerst inne kan känna att vi gjort vad vi har kunnat. Vi gick till slutspel och vi spelade två bra semifinalmatcher. På något sätt får vi nog konstatera att Björklöven trots allt är bättre än vad vi är för ögonblicket. Så trots kvällens motgång var killarnas humör relativt gott.

Jag tycker samtidigt lite synd om de äldre spelarna som Kalle Lilja, Stefan Perlström och Pelle Göransson, som kanske gör sina sista säsonger. Speciellt synd var det om Pelle Göransson, som spelade så utmärkt under hela slutet av seriespelet, men sedan oturligt bröt ett finger och därmed inte kunde vara med i de här SM-semifinalerna.

Världen är alltnog inte alltid så som man vill. Det hjälper dock inte att gräma sig eller att se saker i svart. Det gäller att blicka framåt och suga tag i de ny arbetsuppgifter som trots allt finns på eller utanför ishockeybanan.

Sammanfattningsvis tycker jag att vi gjort en bra säsong - to m en mycket bra säsong med tanke på det utgångsläge vi hade och den turbulens av olika slag som trots allt varit i föreningen. Vi har nått en placering som nog är lite över vår målsättning och de krav som vi kanske hade anledning att ställa på oss själva. Jag tycker killarna gjort en förnämlig insats även om man naturligtvis grämer sig över små individuella misstag. Men det finns kanske en rättvisa i det också. Vi har vänt en trend från föregående år. De äldre spelarna har spelat mycket bra och landslagsmännen tycker jag har levt upp till sitt rykte. Vi har vidare på ett framgångsrikt sätt lyckats att spela in en rad unga spelare, som under den gångna säsongen skaffat sig en rutin och erfarenhet som lovar mycket gott inför framtiden. Jag tycker Djurgårdens IFs hockey kan vara nöjda med den gångna säsongen.

Thomas Eriksson fick fel - men ändå rätt

I oktobernumret av Djurgårdaren lät vi alla hockeyspelare tippa hur de trodde det skulle gå för Djurgården i årets elitserie. Av 32 var det endast en som tippade helt rätt - Thomas Eriksson, som tippade så fel men ändå fick rätt.

- Tyvärr hade jag rätt, skulle man ju kunna säga. Det var väl i och för sig lite tur. Visst trodde jag att vi hade kapacitet att gå till slutspel, men vi hade nog alla hoppats att vi skulle lyckats bättre där. Å andra sidan tycker jag mitt tips var rätt realistiskt. Men målsättningen är alltid att vinna SM-guld. Det är självklart.

Thomas håller på lite med V65 och tippar till husbehov. Han har faktiskt en gång haft 13 rätt på ett 32-raderssystem, något som Lars-Gunnar tydligen missat att uppmärksamma.

Varför gick då Thomas' tips in så perfekt?

- Vi har väl inte haft den där riktiga stabiliteten, men vi måste vara nöjda med att vi gick till slutspelet, det var bra gjort av oss.

Vad tror du fattades för att ni skulle ha nått ända fram?

- Med lite mer tur kunde vi mycket väl ha lyckats ännu bättre. För att vara riktigt bra har vi varit för ojämnta. Till stor del beror det på att vi nästan ingen gång under säsongen fått alla femmorna att fungera på samma gång. Vi har också haft lite svårt att göra mål, har inte haft några riktiga måltjuvar, vi skulle som de andra topplagen haft någon som gör en 20-25 mål.

Annars var det väldigt ofta backarna som gjorde mål i Djurgården i år.

- Det tror jag är en konsekvens av den inriktning som våra nuvarande backar har. De flesta är rätt offensiva. Vi har inte längre några rent defensiva backar som vi hade förr, typ Thord Nänsén och Lars-Fredrik Nyström.

Inte så tungt

Thomas vann guld med Djurgården 1982/83, spelade därefter tre år i Philadelphia Flyers och har denna säsong återvänt till Djurgården. Många tycker att årets lag inte spelat en så tung och fysisk hockey som guldlaget 1982/83 gjorde. En utveckling från järnkaminer till järnkaniner?

- Jag tror det var tyngre att möta oss 1982/83. På något sätt hade vi då en hårdare press på våra motståndare. Vi spelade en mer fysisk hockey, det gör vi inte längre. Spelet anpassas till den typ av spelare man har i laget. Så om tränarna påverkar vilken hockey som skall spelas, så gör de det primärt när de bestämmer vilka spelare som skall ingå i laget.

Vad tycker du om dina egna insatser den gångna säsongen?

- Jag är inte nöjd med säsongen som helhet, men jag vet vad det beror på. Förra året i februari råkade jag ut för en ganska svår knäskada och fick operera knäet. Det har gjort att jag inte har kunnat träna ordentligt, ett handicap när man är beroende av mycket träning. Bland annat har jag inte kunnat löpträna, som är väldigt viktigt för mig.

Vi träffar Thomas just när han kommer från den sista isträningen för säsongen. Det är i slutet av mars, men nästa säsong har redan börjat. Thomas har ett individuellt träningsprogram och kör sex gånger i veckan fram till maj då den gemensamma träningen börjar.

Ett säkert tips är att Thomas blir att räkna med även nästa säsong.

Ralf Gustavsson

...och så här tippade laget. Rätt placering i grundserien hade prickats in av Thomas Eriksson, Leif Boork, Hans-Göran Elo, Kalle Lilja, Jens Öhling och Tommy Mörth.

Rätt slutspelsplacering hade Thomas Eriksson, Peter Lindgren och Björn Carlsson.

Den 13 februari 1987 avled Arne Grunander, en av landets genom tiderna mest populära och betydelsefulla idrottsledare. Arne Grunander spelade en mycket stor roll i uppbygget av idrottssverige och av Djurgården som storklubb. Här tecknas Arne Grunanders minne av Birger "Farsan" Sandberg.

ARNE GRUNANDER - EN LEDARGESTALT

Djurgårdens IF har drabbats av sorg. Den 13 februari 1987 avled vår käre vän och ständige medlem i föreningen Arne Grunander, 69 år gammal.

Han var född och uppväxt i Stockholm och avlade studentexamen vid Norra Latin 1938. Efter jur.kand. examen vid Stockholms högskola och tingstjänstgöring vid Stockholms rådhusrätt, tjänstgjorde han praktiskt taget hela sitt yrkesverksamma liv som föredragande i regeringsrätten och som assessor och kammarrådsråd vid kammarrätten i Stockholm.

□ □ □

År 1936 blev Arne medlem i Djurgårdens IF. Det var dåvarande juniorledaren i fotboll, "Kerj" Jonsson, som värvade Arne jämte några av hans kamrater i Norra Latins skollag till Djurgår'n. Tillsammans med andra duktiga spelare t ex "Stubben" Larsson, lyckades Djurgårdens juniorlag bli JM-mästare i fotboll 1937. Arne var lagets kapten och främste målgörare.

Samma år blev Arne i Norra Latins fotbollslag mästare i tävlingen om Kronprinsens pokal, en anrik tävling som arrangerades av Svenska fotbollförbundet och Dagens Nyheter. Till de aktiva meriterna i fotboll kan även räknas flera akademiska mästerskap samt en akademisk landskamp mot Danmark i Köpenhamn i november 1940.

Under skoltiden ägnade sig Arne åt flera idrotter. Han var exempelvis en duktig bandy- och bordtennispelare samt en snabb sprinter- och stafettlöpare.

□ □ □

Ishockey skulle dock bli Arnes stora idrott. Han ingick som aktiv i truppen till akademiska VM-tävlingarna i ishockey 1942, där Sverige tog brons.

När Djurgården 1943 på nytt tog upp ishockeyn på sitt program och skulle spela sin första seriematch i Stockholmsserien klass 6, saknade föreningen registrerade ishockeyspelare. Laget fick komponeras av vad vi i Djurgår'n hade av gammalt och nytt. På så sätt blev Arne en av ishockeybackarna i A-laget bakom en rutinerad kedja, som bestod av "Stor-Lulle" Johansson, "Stor-Klas" Svensson och Erik Burman. De tre senare hade blivit europamästare i ishockey i Antwerpen 1923 redan tjugo år tidigare.

Laget vann seriegruppen och gick sedan förstärkt med nya riktiga "lirare" spikrakt upp till klass 1 och sedermera till elitserien. Arne var således med redan från början och lade grunden till Djurgårdens framgångar inom ishockeyn.

□ □ □

Men det var inte som aktiv utan som ledare Arne skulle göra de mest betydelsefulla insatserna för vår förening. Först som ledare inom fotbollssektionen, som på den tiden svarade för både fotboll, bandy och ishockey.

Flera spelare, t ex "Knivsta" Sandberg deltog i alla tre idrotterna.

Efter sin tid som ledare inom fotbollen blev Arne sekreterare i överstyrelsen och slutligen ordförande i ishockeysektionen som bildades 1949. Som ledare inom Djurgår'ns ishockey blev Arne synnerligen framgångsrik. Han förde fram Djurgården till att bli landets bästa ishockeylag genom tiderna. På 13 säsonger vann Djurgården nio SM-guld. Flera skulle det bli.

□ □ □

Arne hade självfallet många goda medhjälpare vid sin sida, bl a Lars Lindgren och "Peo" Jihde. Men utan överdrift kan sägas att det var Arne som

var den store banbrytaren och banerföraren. Idrottsligt skapades under Arnes tid ett lag av lysande stjärnor både på och utanför rinkens.

Vem minns inte än idag de idrottsliga högtidsstunder, som vi bjöds på av bland andra Sven Tumba, Lasse Björn, Rolle Stoltz, Hasse och Stig Tvilling, "Lill-Lulle" Johansson, "Tjalle" Mild och målvakten Yngve Johansson.

Även ekonomiskt och organisatoriskt blev föreningens ishockey under Arnes ledning mycket stark. Han var en visionär som tog initiativ till genomförandet av dräktreklam, som alla klubbar numera skaffat sig. Han startade den internationella nyårstävlingen Ahearn Cup, som Djurgården i många år arrangerade tillsammans med Södertälje SK och Dagens Nyheter. Denna turnering gav både ett bra ekonomiskt netto och ett idrottsligt fint utbyte med de bästa ishockeylagen i Europa, USA och Kanada. Arne Grunander och Djurgårdens IF blev kända och respekterade i hela ishockeyvärlden.

På hemmafronten var Arne med och bildade serieföreningen "Elitishockey". Han blev också föreningens förste ordförande. 1968 blev han invald i Svenska Ishockeyförbundets styrelse och 1978 blev han förbundets ordförande. 1983 pensionerade han sig själv från den posten och valdes till förbundets hedersordförande. Under senare år var Arnes stora intresse och ambition att söka få till stånd allt fler konstfrusna banor och inomhushallar för ishockeysporten.

□ □ □

Under åren 1955 - 1958 - innan ishockeyn hade tagit all hans tid och intresse i anspråk - var han ledamot i Svenska Fotbollförbundets seriekommitté. Han var mycket intresserad av tävlingsregler och seriesammansättning.

Arne Grunander var en av de allra största svenska idrottsledarna, aktiv på flera olika områden. Men det i ishockeysverige Arne Grunander gjorde sina största insatser, både som ledare för Djurgården och för det svenska landslaget. Arne Grunander var en visionär som arbetade hårt för att ge Sverige fler konstfrusna hallar för ishockeysporten.

Tillsammans med Tore Brodd, Lage Gadde och sedermera Kjell Johansson lade Arne ner ett uppoffrande arbete även för fotbollsportens utveckling. Under Arnes tid i seriekommittén arbetade man fram förslaget om ändring av fotbollens tävlingsår från höst – vår till vår – höst. Ett beslut som fortfarande står fast.

Som kunnig jurist fick Arne många utredningsuppdrag inom skilda idrottsorgan. Bland annat var han de senaste åren ordförande i Riksidrottsförbundets skattekommitté.

□ □ □

Den mest betydande insatsen inom idrotten gjorde Arne utan tvekan som klubbledare i Djurgårdens IF. Han var en naturlig ledargestalt, idérik, kraftfull, orädd och rätträdig. Han var aldrig rädd för att säga ifrån och han dagtingade aldrig med sitt samvetes bud. Han var bestämd och kunde lätt komma i gräl med den som tänkte annorlunda. Han ville så mycket och därför ville han inte gärna väja eller vika ur spår.

Men kontroverser och tvister glömdes snart. Arne var generös till sin natur och hade lätt att ta folk och komma på "speaking terms". Men han visste också att sätta sig i respekt, när det behövdes.

Tron på framtiden samt mänsklig värme och omsorg präglade hans ledarskap. Generationer av aktiva i Djurgården beundrade och respekterade Arne. Han svek aldrig föreningen eller sina lag- och ledarkamrater.

□ □ □

Få ledare har betytt så mycket för Djurgården som vännen Arne. Vi kommer länge att i ljus minne bevara Arne Grunander som en kär vän, en ärlig kamrat och en äkta djurgårdare.

Birger "Farsan" Sandberg

EXIT BENGT BROBERG

Åke Bergdahl, tidigare vice ordförande är ny ordförande i ishockeysektionen. I en sluten omröstning slog han ut sittande ordföranden Bengt Broberg med röstsiffrorna 58-49.

– Vi brukar vara ett 20-tal på våra årsmöten, men idag är vi betydligt flera, konstaterade Bengt Broberg, när han den sista mars öppnade ishockeysektionens årsmöte i Nytorpsskolans välfyllda aula.

Sällan har väl heller ett årsmöte föregåtts av en sådan massmedial uppmärksamhet som detta. När årsmötet inleddes var också stämningen förtätad som inför en riktig elit-seriematch.

De olika åsiktsriktningarna kom också till direkt uttryck när Leif Boork framförde ett yrkande om att mötet skulle skjutas upp till efter valet av Överstyrelse den sjätte maj.

Bakom yrkandet stod enligt Boork även "Putte" Carlsson, Björn Ferber, Tommy Nilsson samt de A-lagsspelare som var närvarande vid mötet.

Yrkandet motiverades av Boork med att "i den absurda situation som uppstått" skulle styrelsevalet mer komma att handla om politik än om idrott. Detta skulle innebära en risk för att viktiga beslut om bl a förestående spelarkontrakt och ledartillsättningar skulle fattas av en styrelse bestående av personer utan erforderliga insikter. Detta skulle, i sin tur, lamslå hela hockeyverksamheten.

Underkänt

Årsmötet godkände dock inte Boorks plädering. I en sluten omröstning avslogs yrkandet. Röstsiffrorna blev 61 mot 38.

För säsongen 1985/86 redovisar ishockeysektionen ett underskott på drygt 2,5 miljoner kronor. Redovisningen för 1986/87 visar dock ett resultat på 450 000 kronor plus. Räknat enbart på kalenderåret 1986, visar ishockeyn enligt verksamhetsberättelsen att visa ett underskott på 2,6 miljoner.

Valberedningens ordförande meddelade att beredningen inte, pga knapptid, kunnat hitta någon kandidat till ordförandeposten. Valberedningen föreslog därför öppet val.

Broberg sade nej

Innan valproceduren började, meddelade överstyrelsen genom Owe Svensson att ÖS omrövat sitt beslut och sade sig vara beredd att acceptera Bengt Broberg som ordinarie styrelseledamot, Broberg förkastade dock detta. Han kandiderade enbart som ordförande.

Vid en sluten votering föll så Broberg.

Följande styrelse valdes:

- Åke Bergdahl, ordförande
- Ulf Pilö
- Erik Jerring
- Stig Jidgård
- Karin Larsson

- En rep. från Nacka HK:s styrelse

- En rep. från Överstyrelsen

Årsmötet beslöt vidare att valberedningen för den kommande säsongen skall bestå av fyra ledamöter, varav en ledamot skall vara ordförande i A-lagets spelarråd. Valberedningen fick följande sammansättning:

- Hans Swedberg, sammankallande

- Lasse Starck

- Mats Dahl

- Spelarrådets ordförande

Birger "Farsan" Sandberg, som ledde

mötet, konstaterade avslutningsvis att även om åsikterna i en del frågor varit olika, så lade han ändå stort värde på det sportsliga och justa sätt som alla inblandade genomfört mötet på. Samtidigt underströk "Farsan" behovet av inre samling i föreningen för att i en atmosfär av gammal god djurgårdsanda lyckas med det övergripande målet att uppnå en sportslig slagkraft så att Djurgården även i framtiden kan visa att klubben är att räkna med.

Ralf Gustavsson

Bengt Broberg på väg att försvinna ur Djurgårdsbilden. Broberg accepterade inget annat än ordförandeposten. Det sade årsmötet nej till. Foto/teckning: Peter Diedrich/Bengt Salomonsson.

ÅKE BERGDAHL TALAR UT

Före hockeysektionens årsmöte beskrevs han som en doldis från Täby.

Några var vi kanske som kände igenom honom från huvudläktaren på Isstadion, men det var inte många som visste vem han egentligen var.

Det handlar om Åke Bergdahl, hockeysektionens nyvalde ordförande. I pressbevakningen av årsmötet och av striderna med och kring Bengt Broberg, fanns inget utrymme för att ge Bergdahl chansen att komma till tals.

Tidningen Djurgårdaren gör det, för första gången i svensk press...

Alltså, vem är Åke Bergdahl?

– Jag är 39 år och gift, familjen består av sex personer. Jag är utbildad byggnadsingenjör och har ett eget fastighetsbolag i Stockholmsregionen.

Din bakgrund i Djurgården?

– Jag har förflutet som aktiv i Djurgården. Efter division II-spel i ishockey för Sundbyberg 1967-70 övergick jag till bandy i Djurgårdens A-lag. 1972 tvingades jag sluta med aktiv idrott pga en knäskada, men innan det spelade jag också fotboll i Djurgårdens tredje-lag. Det var huvudsakligen bandykillar som spelade fotboll på sommaren.

Jag har varit medlem i föreningen sedan 1970, djurgårdare sedan sju-åttaårsåldern. Då var det stora söndagsnöjet att åka in till Råsunda och se när Djurgården spelade fotboll.

Som nyvald hockeyordförande sken din bakgrund inom den sporten kan vara intressant?

– Jag har suttit i Nackas hockeystyrelse i två år som Djurgårdens representant. Under samma tid var jag adjungerad i Djurgårdens hockeystyrelse. När Bernt-Olof Wallgren slutade tog jag över kassörs- och vice ordförandeposterna i hockeystyrelsen som jag haft se'n dess.

Viktigast just nu?

– Att vi får harmoni inom hela enheten. Överst på listan står därför att teckna kontrakt med våra spelare för att få ihop ett fungerande gäng av spelare, tränare och ledare. Det är viktigt att få lugn och ro så att alla spekulationer i massmedia

Den nya hockeystyrelsen: Ulf Pilö, Erik Jerring, Åke Bergdahl, Stig Jidgård, Karin Larsson. Styrelsen kommer att kompletteras ytterligare. Foto: Per Broman.

upphör. Just nu behöver vi det mer än något annat.

Viktigast på längre sikt?

– Ekonomin. Utan tvekan!

Du har tagit ledigt från ditt arbete och har sedan början av december på ideell basis arbetat med att försöka sanera föreningens ansträngda ekonomi. Hur skall de problemen kunna lösas?

– Vi har försökt komma till en överenskommelse med våra långa kreditgivare, som under ett antal år skall ställa upp och hjälpa oss med förmånliga krediter. Genom det får vi andrum och kan, så s, s, rätta mun efter matsäcken. För att undvika negativa effekter på det idrottsliga resultatet går detta inte att göra på ett år.

Skall man spara, eller investera, sig ur krisen?

Båda. Det går att pruta i alla budgetar men vi måste samtidigt balansera detta så att vi kan bibehålla en hög standard på våra lag. Det är viktigt att vi kan ha ett topplag i Elitserien och det är viktigt att vi kommer tillbaka till allsvenskan i fotboll. Ingen som har givit oss kredit vill se Djurgårdens hockey spela i ettan, för då vet de att vi inte kan få de intäkter som behövs för att vi skall kunna fullgöra våra åtaganden. Alla har ett gemensamt intresse av en hög sportslig nivå för att skapa återbetalningsförmåga men ändå ge utrymme för de investeringar som höga målsättningar kräver. Detta blir en svår balansgång ett par år framöver.

Men hur har Djurgården kunnat hamna i en så'n här situa-

tion?

– En förening som Djurgården omsätter ca 20 miljoner kronor och är att betrakta som ett företag med ansvar mot många människor. Vi har inte insett de krav som en alltmer dominerande ekonomi har kommit att ställa på bemaningen och styrningen av vår verksamhet. Vi har många duktiga medarbetare på vårt kansli, men vi måste se till att vi får kunligt folk även på den företagsledande biten. Vissa föreningar har den här funktionen och kallar den "klubb-direktör". Det är en verkställande direktör med totalansvar, helt enkelt. Lika självklart som vi anser det vara att köpa en spelare, lika självklart borde det vara att föreningens resurser förstärktes på den här delen. Jag är övertygad att den kommer att betala sig.

Hur uppfattar du rollen som ordförande i hockeysektionen? Min roll är att vara ytterst ansvarig för hockeyverksamheten. För ishockeyn som för föreningen i övrigt gäller det i första hand ekonomin. Vi har duktiga tränare och ledare som tar hand om det sportsliga. Vi har den nyinrättade managerfunktionen som bl a innebär att flera av de ärenden

Ordföranden Åke Bergdahl framför välkänt märke. Foto: Ralf Gustavsson.

som tidigare sköttes av styrelsen, typ kontraktsskrivning med spelarna, nu delegerats och flyttats ut mot verksamheten.

Den situation du träder till i, kommer att kräva mycket tid och arbete. Vad är det som driver dig?

– Först och främst intresset för föreningen och för ishockeyn. Att jag jobbar så här mycket ideellt beror på att jag tycker det är roligt – även om det kan låta konstigt i dessa dagar. Många utomstående är rätt oförstående till den här typen av engagemang. Men jag lyckades aldrig bli någon framstående idrottsman och kanske är det på det här planet jag kan göra en insats.

Vad säger din fru om att du lägger ner så mycket tid på Djurgården?

– Hon frågar samma sak som alla andra: Hur kan jag? Nu är jag egen företagare och har därmed möjligheten att bedriva en stor del av mitt förklaringsarbete på dagtid. Familjens hockeyintresse är stort, så den förstår mig. T ex brukar vi gå på matcherna alla sex.

Vad tycker du om den nya hockeystyrelsen?

– Tycker fortfarande det är synd att Bengt Broberg inte ville vara med, men också att årsmötet valde en bra styrelse. Det är bra människor som jag känner väl och kan jobba ihop med. Vi kommer också att förstärka styrelsen med några adjungerade, som förhoppningsvis har möjlighet att hjälpa oss.

Vilket budskap vill du förmedla till alla inom hockeysektionen?

– Det är viktigt att alla djurgårdare, i Djurgården, Nacka och Nynäshamn ställer upp för vår nya hockeyorganisation, för den är bra. Vi måste hålla ihop och vi måste vara överens om färdvägen. Vi måste kunna föra en diskussion där alla får vara med, på alla nivåer. Det tror jag är en viktig förutsättning för att vi skall få den harmoni vi talade om tidigare. Alla skall kunna känna att det vi sysslar med är roligt och att det fungerar. Det är speciellt viktigt att spelarna känner och upplever det så, för det är ändå de som skall dra det tyngsta lasset.

Ralf Gustavsson

Traditionsrikt möte vid Djurgårdsstenen

Det är få institutioner som hamnat på Skansen under sin livstid. Djurgårdens IF har det. För faktum är att DIF är grundat i just de trakterna.

I branten bakom Björnberget hoppade pionjärerna i föreningen backe redan i slutet av förra århundradet.

Här finns Djurgårdsstenen.

Det är hit föreningens allra innersta och trognaste entusiaster vallfärdar varje år för att fira föreningens födelsedag.

Samtidigt som man den 17 mars 1891 började timra de första stugorna på Skansenområdet höll då nybildade Djurgårdens IF backtävlingar i branten invid nuvarande Björnberget.

Djurgårdens IF hör naturligt till den här miljön, och det är också därför föreningen kan ståta med ett av de mycket få minnesmärken som finns på Skansen.

Djurgårdsstenen finns intill promenadvägen nedanför Björnberget. Den är prydd med det egentliga klubbmärket, Christian Erikssons bågspännare.

Den 12 mars 1891 bildades Djurgårdens IF, och varje år, i skymningen den dagen, samlas en skara entusiaster för att fira klubbens födelsedag. Sällskapet Gamla Djurgårdare är den sektion inom föreningen som håller styvt på den här traditionen. Dess ordförande Gunnar Lundqvist tog i sitt tal upp en del av den historiska bakgrunden, till information för oss sentida som ramlat in i föreningen

från Tensta, Sollentuna, Vaxholm och Tyresö.

Bl a berättade han att Djurgårdens egentliga verksamhet startade i ett kafé vid den sk "Luseken" vid Djurgårdsvägen 142-144. Den fastigheten finns kvar än idag.

Och så utbringade alla ett fyrfaldigt leve för Djurgården. Det ekade länge inne bland träden vid Björnberget efter den hyllningen.

Som vanligt drog skaran sedan upp mot DIF:s nuvarande hemmatrakter, Stadion, där en liten födelsedagsfest fanns uppdukad. Här tillstötte ytterligare djurgårdskamrater och stämningen var snart på topp i den varma och ombonade klubblokalen.

Mångas tankar och hälsningar gick från festen till Sällskapet Gamla Djurgårdares förra klubbmästare Anna Dettner som fmv ligger på sjukhus.

Oscar Bernadotte deltog i klubblokalen och berättade om fäktningssektionen. Av de tio främst rankade fäktarna i Sverige idag, är sex djurgårdare! Och det är fäktmästaren Bela Rerrichs förtjänst, den verkliga eldsjelen som lever med sin sport 24 timmar om dygnet.

Intressant är också att det fins gott om ungdomar – så framtiden ser ljus ut för Djurgårdens fäktning.

Också fotbollstränarna Tommy Söderberg och Gösta "Knivsta" Sandberg deltog i festen.

Gunnar Lundqvist avslutade firandet av föreningens 96-årsdag med en förhoppning att ännu fler Djurgårdare möter upp till föreningens nästa födelsedag den 12 mars 1988.

**Berndt Banfors
Gertrud Olsson**

Rolig supporterfest – trots manfall

Efter att ha sänt ut information till alla 12 000 registrerade djurgårdsmedlemmar trodde jag att vi skulle få fullt hus när Supporterklubben fyllde 40 år, natten till den 15 mars.

Det kom 42 personer.

Supporterklubbens styrelse har diskuterat varför fler inte kom. Var det priset, årstiden, platsen, programmet? Var ingen intresserad, eller hade vi gått ut med dålig information?

Det var i alla fall en kul fest på Eden Terrace Hotel i Stockholm. Det var utsikt över Humlegården där supporterklubben grundades 1947, närmare bestämt på "Floras Kulle".

Efter några minuters samling tågade vi in i matsalen. Vackert dukade bord, superb meny och serviceinriktad personal. Allsång- en ljud, naturligtvis under ledning av vår alltid lika alerte ordförande Sven Öberg.

Talen var många, men därför inte långtråkiga, utan roliga och spirituella och framförallt tacksamma från de representanter från olika sektioner som supporterklubben stött emotionellt och ekonomiskt.

Till kaffet och även spelade orkestern upp. "For Sale" visade under kvällen vilket musikaliskt och mångsidigt band de var.

Plötsligt dök "kvällens hemlige gäst" upp: Trollkarlen Jonny Lonn förnöjde och drev med oss. Ett lotteri samlade nöjda vinnare.

Klockan 24.00 bröts musiken, champagne bars in och alla stod upp. Djurgårdens supporterklubb fyllde 40. En högtidlig känsla för oss som var där. Efter skålar, tal av vår ordförande samt hurrarop, fortsatte dansen in på småtimmarna. En allt iögonen lyckad kväll, var supportrarnas åsikt.

Men som sagt, var fanns alla medlemmarna?

**Owe Bergström
Klubbmästare**

Vilka besvär för en enda hockeymatch

En del ger aldrig upp försöken att få se en djurgårdsmatch. Med facit i hand vet vi att signaturen "DIF SM-guld 1987" inte fick sin önskan uppfylld i år. Men det kan ju knappast sluta sämre nästa år med såna fans.

För läs bara vad signaturen och hans vänner fick gå igenom när de tänkt sig en bekväm resa till bortamatchen mot Södertälje.

” Den åttonde januari samlades kompisarna och jag på Linköpings station kl 15.00. Färdmålet den här gången var Södertälje och matchen Södertälje – Djurgår'n.

Det började dåligt. Tåget var försenat 45 minuter och när vi äntligen kommit iväg stannade tåget en halvtimme i Kolmården. Växlarna hade frusit.

Nu började paniken sprida sig. Vi hade ringt och beställt biljetter och var tvungna att hämta dem senast kl 18.30. Vi letade

BREV

reda på konduktören och frågade om det fanns någon telefon på tåget?

Givetvis inte!

Men konduktören hade något slags kommunikationsradio, så han meddelade sig med Stockholm, som i sin tur ringde Scaniarinken och sade att vi var sena.

Den konduktören måste ha varit djurgårdare!

Nya problem...

Nu började vi nära oss Södertälje – och så stannar tågskrälet igen! Fastfrusna växlar. Och det skulle ta tid innan vi kom iväg.

Det fanns bara en sak att göra: Upp med dörrarna, ut på rälsen, pulsa i snön i 250 meter, sedan ner för en backe med snö upp till midjan och ut på vägen.

Vi ställde oss mitt i vägen och en dam i en "Merca" stannade och trodde det hänt en olycka – som vi såg ut...

Vi bad henne snällt att köra oss och det gjorde hon. Genomblöta kom vi fram två minuter före matchstart.

Otroligt!

Matchen var suverän, drag på läktaren och seger med 4 – 3. Så vi kunde åka hem med gott samvete, och inga problem.

Trodde vi, ja!

... och ännu fler

För det första hamnade vi vid fel station, det finns tydligen två i Södertälje. Och när vi äntligen kom rätt så var tåget givetvis försenat.

Hur mycket visste de inte men "det kommer nog snart", fick vi höra.

Visst, tiden gick, stationen stängde allt utom väntsalen men där var det lika kallt som utomhus.

Och där satt vi i våra blöta kläder. Mössen sprang fram och tillbaka runt fötterna på oss. Från tio över tio på kvällen till halv fem på morgonen fick vi sitta innan det äntligen rasslade till uppe på spåret.

Veckan efter tillbringade de flesta av oss i sängen. Men vad gjorde det – Djurgår'n hade ju krossat SSK.

Profilen den här gången är Åke Bogerius, tillförordnad ordförande för Djurgårdens fotbollsektion.

Som tidigare vice ordförande, under Bengt Broberg, har Åke Bogerius accepterat att leda fotbollssektionens arbete fram till nästa årsmöte.

Åke Bogerius fyller 50 år i höst. Han är bosatt på insparksavstånd från Djurgårdsborgen Stadion och arbetar som distributionsdirektör på Svenska Dagbladet.

● Vilken är din egen bakgrund i Djurgården?

– Jag spelade en säsong för Djurgårdens juniorlag, men det var bra många år sedan. När mina söner började spela pojkfotboll för klubben kom jag tillbaka som styrelseledamot inom ungdomsfotbollen.

● Vad hoppas du av årets fotbollssäsong?

– Mycket! Att laget vill ta revansch för den misslyckade säsongen i allsvenskan. Att spelet blir underhållande med många mål framåt. Att våra spelare får vara fria från skador, och att vi får bra med publik.

● Förra året blev Djurgården rubrikernas lag mest pga alla värvningar. Är de många och dyra värvningarnas tid förbi i Djurgår'n nu?

– Nu är det helt omöjligt att värva dyra spelare i den utsträckning som skedde förra året. Istället kommer vi att i större omfattning att ge våra egna spelare från ungdomsleden chansen att visa vad de kan. Som komplette-

Foto: Tomas Oneborg

PROFILER

Nye basen för Djurgår'ns fotboll vill satsa på de egna leden

ring kommer vi i några fall att rekrytera unga lovande spelare, företrädesvis från Stockholmsområdet.

● Vilket är fotbollssektionens största problem idag?

– Som hos de flesta föreningar, ekonomin. Vi måste vara oerhört uppfinningsrika när det gäller att öka intäkterna och minska kostnaderna.

● Har alla skriverier och skandaler kring Djurgården skadat förtroendet hos allmänhet, myndigheter och klubbens sponsorer.

– Helt klart är att föreningens hantering av de problem som uppstod i tränarfrågan i fotboll och ishockey under förra året och fortsatte med ungdomsishockeyn i år, plus det som stått att läsa i samband med Bengt Brobergs avgång inte gagnat föreningen. Det tar lång tid att bygga upp förtroende och ett gott anseende, men det går oerhört snabbt att radera det.

● Till sist: Vilket lag står som seriesegrare i division 1 norra då den sista omgången spelats den 17 oktober?

– Jag hoppas av hela mitt hjärta att Djurgården åter tar steget upp i allsvenskan. Laget är bra med utmärkta tränare i Tommy Söderberg och Mats Jansson. Men det kommer att bli en hård kamp med i första hand favoriterna Gefle och i andra hand Örebro och Luleå.

Dan Svanell

FOTNOT: Om nu Djurgården den 17 oktober tar steget upp i allsvenskan, så vore det naturligtvis en perfekt present till alla Djurgårdare. Inte minst till Åke Bogerius, som fyller 50 den dagen... DS

ATT SÄLJA ELLER KÖPA HUS ÄR EN FRÅGA OM FÖRTROENDE!

— HANS NETRÉ LENA ANDER ÅKE SÖDERBERG

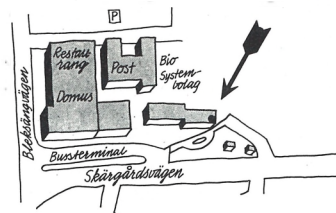
Vi vill ge Dig bättre service! Därför har vi öppnat ett nytt kontor i Gustavsberg så att vi snabbare kan komma till Ditt hus/tomt för besiktning och visningar. Naturligtvis har vi tillgång till båt och förmedling av hus på öarna åtar vi oss gärna. Funderar Du på att sälja? Låt oss, med vår gemensamma 30-åriga erfarenhet av fastighetsförmedling i Värmdö kommun, hjälpa Dig hitta rätt köpare. Vår sparbanks-service får Du oavsett vilken bank Du är kund i.

Om Du ger oss uppdraget att sälja Ditt hus/tomt före den 30 juni i år, bjuder vi på 1.000 kr av provisionen!
Välkommen att ringa eller besöka oss!
Vi finns i nya Landstingshuset, Gustavsbergs centrum.

0766/35510

HÄR HITTAR DU OSS

VI GRATULERAR

Livet är fullt av obegripligheter. Lars-Gunnar Björklund har fyllt 50 år! Killen som jag nästan till hundra procent delade mitt barndomsliv med har gått och blivit gubbe! Han var fem år då vi träffades. Jag försäkrar, han såg nästan likadan ut då som nu.

Under 45 år har vi följt varann. Egentligen visste jag redan för 45 år sen hur det skulle bli. Han var kunnig på snart sagt all slags sport. Han kunde läsa, skriva och räkna långt innan han började plugget. Han spelade på tips varje vecka. Och han kunde aldrig passera ett korvstånd utan att handla. Med andra ord: Sådan var han och blev han.

Alla vet vi ju hur det gick för Lars-Gunnar (eller Gurkan) sedan den dagen han började referera sport i radion och blev Hylands kronprins. Därför tillåter jag mig att berätta något om tiden före, om barndomsåren och jag aktar mig inte för att avslöja att denne i allas ögon så inbitne djurgårdare i tidernas begynnelse hade ett annat favoritlag: IFK Göteborg.

Det skall villigt erkännas att också undertecknad på den tiden hemföll till samma vidlyftigheter. Liksom den tredje i trion från Tomtebogatan, Tommy Engstrand, som var yngst och därmed egentligen inte hade något annat val. Men vi mognade snabbt alla tre och så snart Djurgårdens fotbollslag började visa sig i division II-toppen gick Göteborgs-grillerna över.

□ □ □

Lars-Gunnars publika genomslag skedde inte i radio eller TV, om nu någon inbillat sig detta. Nej, det var en klang- och jubelafton på Frälsningsarmén, Tomtebogatan 5. Han satt bland oss 20-talet gossar och blåste althorn i hornmusikören. Efter hans suveräna althorns-solo ville applåderarna aldrig ta slut. Imponerade föräldrar till och med reste sig upp i bänkarna av förtjusning.

I sanningens namn, så här 42 år efteråt kan väl erkännas att det egentligen inte var själva musikaliteten som slog hos publiken utan det fenomenala faktum att 8-åringen lyckats utstöta så många ljud genom det hiskligt stora instrument han hade framför sig. Mina egna högtstående musikaliska utsvävningar på trombon vid samma tillfälle föll platt till

En guld – blå – röd rund själ i en rund kropp fyller 50

Ett bevis så gott som något på "Gurkans" 50 år – vem som stulit skylten från vägverket förtäljer vi inte. Bland gratulanterna fanns också "honon". Rolle Stoltz, och artikelförfattaren och barndomsvännen Åke Wilhelmsson. Foto: Per Broman.

marken efter Lars-Gunnars uppvisning.

□ □ □

DJURGÅRDAREN Lars-Gunnar känner jag inte så mycket från fotbollens C-lag eller TV-lag. Nej, **DJURGÅRDAREN** Lars-Gunnar är killen, som ringde på dörren hemma tre timmar före varje djurgårdsevenemang för att försäkra sig om mitt sällskap till matchen. Han var alltid ute i god tid för att inte missa en sekund av händelserna. Förberedd till tusen med autografblock, penna, reservpenna, DIF-nålar och andra supporterratiraller – det fanns inte så mycket sänt på den tiden, men det som fanns hade Lars-Gunnar försäkrat sig om. Och som den gode kompis han var tog han gärna med sig några extra exemplar till undertecknad.

□ □ □

DJURGÅRDAREN Lars-Gunnar är också, och kanske framför allt, handbollspelaren Lars-Gunnar för mig. Med sitt väl utvecklade bollsinn och sin fallenhet för lagarbete var han en av de bästa i Djurgårdens handboll. Jag minns flera matcher i Eriksdalshallen, där han och Hans Thoor, en två-metersman, sågade sig igenom motståndarlagen med både kraft och finess. "Fyrtornet och släpvagnen" kallades dom efter ett danskt komikerpar. Men det var lagom komiskt för motståndarna.

Personligen tror jag att Lars-Gunnar hade, som det heter, blivit något i handboll om han gett sig tusan på det. Men det var ändå mycken möda och tid som lades ned på DIF-handbollen under några intensiva år. Storebror Lennart var materialare och mamma Gerda Björklund tog ibland på sig ansvaret för de svettiga blåran-

diga tröjorna. Jag vill minnas att hon hjälpte Lennart med att både tvätta och stryka dom.

Ytterligare ett avslöjande skall jag kosta på mig om Lars-Gunnar: Hans första förening hette inte Djurgården, utan Norrtulls SK. En klubb i Vasastan i Stockholm, som värvade vilt bland de s.k. kvartersgängen. Lars-Gunnar och jag hade döpt vårt fotbollslag till Kadettens IF, ett gäng som förlorade i stort sett alla matcher så snart dom kom in på en fotbollsplan. Annat var det med välorganiserade Norrtulls SK, som för övrigt hade ett representationslag långt nere i de stockholmska gårdsgårdsserierna. Lars-Gunnar var yngst i laget och höll sin högerytterplats under lång tid. I sanningens namn fick han inte många tillfällen till att göra bort sig. Undertecknad spelade nämligen högerinner och skulle förse ytern med passningar. Det blev inte många per säsong.

– Jag tror jag fick en passning på tre år, brukar han berätta.

□ □ □

Hur som helst var det i högsta grad Lars-Gunnar som bidrog till att jag blev djurgårdare. Vi hade under flera säsonger "plankat" in på fotbollsmatcherna på Stockholms Stadion. Det blev i längden tröttsamt att ständigt ha fläsande vaktmästare i hälarerna, när man väl lyckats komma över staketet. Lars-Gunnar kom med det begåvade förslaget:

– Vi skriver in oss i föreningen och så försöker vi göra litet nytta där, så kanske vi kan få fribiljetter som tack för hjälpen.

Låt mig avslutningsvis citera ett litet stycke ur Lars-Gunnars bok "En rund själ i en rund kropp", utgiven för tio år sen. Det handlar om sonen Daniels födelse:

"Efter en minut och tretton sekunder var den nye världsmedborgaren inskriven som ständigt medlem i Djurgårdens IF. Jag ville gärna ge honom en bra start i livet. Och djurgårdare vill ju alla bli, tyvärr är dom flesta för blyga för att skriva på. Det är inte alls som med AIK-are. Jag läste på en tunnelbaneaffisch i Stockholm följande tankvärda ditklottrade rader:

Begränsa antalet AIK-are. Använd kondom!"

Åke Wilhelmsson

VI GRATULERAR

50 år

1 juli	Vanja Röiseth, Norsborg (fotboll)
1 juli	Kjell Lundfeldt, Huddinge (fotboll)
2 juli	Sten Lindholm, Åkersberga (ishockey)
4 juli	Bengt Qvist, Bandhagen
15 juli	Kjell Krantz, Blidö (bandy)
22 juli	Evert Karlsson, Järfälla (ishockey)
24 juli	Rune Berglund, Spånga (ishockey)
26 juli	Bertil Malm, Ängelholm
27 juli	Arvid Magnusson, Östersund (ishockey)
1 aug	Bengt Eklöf, Sollentuna
4 aug	Roland Eriksson, Vällingby
6 aug	Svante Andersson, Bromma
6 aug	Lars-Erik Johansson, Falköping
7 aug	Ola Hansson, Stockholm
7 aug	Ulf Hallén, Norsborg
14 aug	Börje Dahlberg, Danderyd (fäktning)
26 aug	Lars Arbin, Stockholm (handboll)
29 aug	Berndt Olofsson, Vårby
7 sept	Arvo Vikström, Täby (boxning)
12 sept	Ture Ågren, Stockholm (fotboll)
19 sept	Bo Aldensand, Skärholmen (ishockey)
20 sept	Folke Johansson, Sundbyberg
21 sept	Rolf Bjurner, Järfälla
22 sept	Curt Peterson, Järpås
23 sept	Owe Jansson, Stockholm
26 sept	Ove Lindberg, Rosersberg
27 sept	Staffan Anderman, Knivsta
28 sept	Lennart Tjärnberg, Sveg (ishockey)

60 år

4 juli	Rune Ahlm, Sundsvall
11 juli	K Wihlberg-Ahlqvist, Gnesta (slalom)
17 juli	Ingemar Brandt, Vällingby (ishockey)
17 juli	Åke Löfling, Stockholm
22 juli	Nils-Gunnar Wählberg, Saltsjöbaden
22 juli	Bengt Tjerneld, Vällingby
4 aug	Ingegerd Hermansson, Visby (konståkning)

4 aug	Len Blomgren, Österskär
3 sept	Claes Jackson, Stockholm (skidor)
16 sept	Stig Bengtsson, Stockholm (fotboll)
19 sept	Gunvor Örest, Järfälla (fäktning)
29 sept	Kirsten Johansson, Saltsjöbaden (fäktning)

70 år

2 juli	Tore Almroth, Stockholm
5 juli	Torsten Jansson, Fors
7 juli	Folke Ponthan, Hägersten
10 juli	Karl-Gustav Askeröth, Hjärtevad
14 juli	Birger Bromsjö, Enskede
21 juli	Bengt Ekeberg, Nynäshamn
14 aug	Karl-Gustaf Brokvist, Stockholm
20 sept	Birger Janglöf, Stockholm
25 sept	Olof Rutensköld, Lidingö
25 sept	Lennart Ericsson, Vällingby
30 sept	Ingvar Söderqvist, Saltsjö
30 sept	Anders Bernmar, Göteborg (fotboll)

75 år

17 aug	Sigvard Bergh, Stockholm (fotboll)
15 sept	Erik Reis, Handen
17 sept	Nils Lundberg, Stockholm
26 sept	Lennart Hedlund, Stockholm

80 år

21 aug	Hans Hansson, Rättvik (orientering)
9 sept	Eric Höglund, Johanneshov (bordtennis)
20 sept	Gösta-Olof Dahlberg, Vällingby (boxning)

85 år

17 sept	Ivar Ericson, Katrineholm
---------	---------------------------

90 år

6 juli	Folke Stolpe, Täby (orientering)
--------	----------------------------------

Kallelse

ORDINARIE ÅRSMÖTE MED DJURGÅRDENS IF

**äger rum onsdagen den 6 maj kl 19.00. Lokal: Trygg-Hansa, Fleming-
gatan 18. Vid årsmötet kommer bl a förslag till stadgeändringar att
behandlas.**

Alla medlemmar välkomna

Fri företagsamhet — bra för Sverige